கடவுள் துணை.

திருவாலங்காட்டில்

[illegible]

நீலிகதை.

இஃது,

செஞ்சி-ஏகாம்பர முதலியாரவர்களால்

கதாரூபமாக வெழுதப்பட்டு,

பி. ஏகாம்பர முதலியாரவர்களால்

பதிப்பிக்கப்பட்டது.

[illegible] பதிப்பு—1,000

1907

[illegible] இதன் விலை—அணா—4.

11 DEC 1907
MADRAS

உ

கடவுள் துணை.

OF THE REGISTRAR
REGISTERED
11 DEC 190
MADRAS

திருவாலங்காட்டில்
எழுந்தருளியிராநின்ற

நீலி கதை.

இஃது,
இதுவரையினும்
நாடகரூபமாக இருந்ததை
சிலர்வேண்டுகோளின்படி

செஞ்சி
ஏகாம்பரமுதலியாரவர்களால்
கதைரூபமாக வெழுதப்பட்டு,

திருவாலங்காடு
ஏகாம்பரமுதலியாரவர்களால்.

முதல் பதிப்பு SRI MATHAVAVILLASA PRESS காப்பி—1000.

சென்னை

ஸ்ரீ மாதவவிலாச அச்சுக்கூடத்தில்
பதிப்பிக்கப்பட்டது.

1907.

ரிஜிஸ்டர் காபிரைட்.

இதன் விலை—அணா—4;

ரிஜிஸ்டர் அறிவிப்பு.

இதனால் சகலருக்கும் தெரிவிப்பது யாதெனில் கனம் பொருந்திய கவணர்மெண்டார் அவர்கள் சட்டத்திற்கிணங்க இந்நூலைப் பிறர் அச்சிடாதபடி காபிரைட் ரிஜிஸ்டர் செய்யப்பட்டிருக்கின்றது ஆகையால் இந்நூலுக்குடையவராகிய தி-ஏகாம்பரமுதலியார் ஆகிய என் உத்திரவின்றி இதை வேறுபாஷையில் மொழிபெயர்த்தாவது அச்சிடலாகாது அப்படி அச்சிட்டால் அதனால் உண்டாகும் நஷ்டத்தை வசூல் செய்யப்படும்.

இப்படிக்கு,

தி-ஏகாம்பரமுதலியார்.

உ

கடவுள் துணை.

தந்திரவினோத கதை:

முதற்பாகத்தின்

புத்தக விளம்பரம்,

ஆழி சூழுலகின்கண் வசிக்கும் ஆரிய நண்பர்கள் யாவர்த்திராட்க்கும் இன்னும் மற்றுமுள்ளவர்களுக்கும் தெரிவிப்பது யாதெனில்,

இதுவரையிலும் அநேக கதைகளை வாசித்துக் களிப்படைந்திருந்த போதினும் இந்த தந்திரவினோத கதையின் முதற்பாகத்தில் அடங்கிய முதலாவது வர்த்தகன்கதை 2-வது புலியும் எருதும் உறவாடிய கதை 3-வது சன்னியாசி பொருளிழந்த கதை 4-வது இடைச்சியால் அம்படைச்சி மூக்கறுப்புண்ட கதை 5-வது மந்திமதிகெட்டுமாண்டகதை 6-வது கடன்காரன் கதை 7-வது திண்டிராமன் கதை 8-வது சிங்கத்தை முயல்வென்றகதை 9-வது சீலப்பேன் கதை 10-வது குஷ்டரோகிகதை 11-வது துஷ்டபுத்தியினால் துன்பமடைந்த கதை 12-வது ஜனருக்கு புத்திசொல்ல இடர்நேர்ந்த கதை 13-வது கொக்கின் கதை பதின்மூன்றுக் கதைகளில் ஒவ்வொரு கதைகளை வாசிக்க சதாநகைப்புகளும் பூகைகள் உண்டாகும் எப்பேர்க்கொத்த துன்பமாகிய விசனமிருந்தபோதினும் அவைகளை மறக்கச் செய்து நகைப்பை தருகும் 10-முறை வாசிக்கினும் இன்னம் ஒ[illegible]முறைவாசிக்கலாமென்று அபேட்சையே தருகும், கவனிப்பீரா[illegible].

[illegible] அணா - 2.

அடியிற் கண்[illegible] எழுதி தங்கள் மேல்விலாசத்தை தெரியப்படுத்தினால் [illegible] கேட்டாக்கு இலவசமாக அனுப்பப்படும்,

இப்படிக்கு
கி-ஏகாம்பரமுதலியார்.
81-நெ-திருப்பளித்தெரு
சவுக்கார் பேட்டைபோஸ்ட்
மதரூஸ்.

தந்திர வினோதகதை இரண்டாம்பாகம் அச்சிட்டுக்கொண்டு வருகிறோம் கூடிய சீக்கிரம் வெளிபடப்படும்,

உ

கடவுள் துணை.

நீலி கதை.

விநாயகர் காப்பு

வெண்பா.

ஏரோங்கும் வேளாள ரெழுபதுபேர் பழிகொண்ட
பேரோங்கும் நீலிகதை பேசவே—சீரோங்கக்
கந்தரொடு வாணியருள் கருத்திலுற [illegible]
தந்திமுகன் தாளிணையே காப்பு.

கதையின் வரலாறு.

சப்தநதிகளும் சூழ்ந்தோங்கப் பெற்றும் எக்காலத்திலும் குறைவுபடாத நீர்வளப்ப முள்ளதாய் வாழைச்சோலை, பலாச்சோலை, மாஞ்சோலை, தென்னஞ்சோலை, கமுகஞ்சோலை, கருப்பஞ்சோலைமுதலாகிய பலவுள்ள சோலைகள் அணி அணியாய் நான்மறையொன்று சூழ்ந்தோங்கப்பெற்றதாய் சிதம்பரம், பஞ்சநதம், மத்தியார்ச்சுனம், சம்புகோரம் முதலான திவ்விய க்ஷேத்திரங்களுக் கொடியாகிய க்ஷேத்திரங்களில் இடை மிடையி லுடையதாய் விளங்குகின்ற காஞ்சிமாநகரத்திலகண் காமாட்சி அம்மனோடு எழுந்தருளி இருக்கின்ற ஏகாம்பரநாதருடைய ஆலயத் திருப்பணிச்செய்யும் அந்தணர்களில் ஆதிசேஷனென்னும் ஓர் பிராமணன் திருமயிலாப்பூரில் தன்னுடைய மாமியில் அம்மாநாட்சி என்னும் மாதினை மணம்புரிந்து தன் பதியாகிய காஞ்சிபுரத்திற்கு அழைத்தேகிய நாள் முதல் மனைவியின் முகத்தை எடுத்துப் பாராமலும் எதிர்நின்றும் பேசாமலும் தேவதாசியின் மோகவலையிற் சிக்கி அல்லும்பகலும் அவள் அடிமையாக விருந்தனன்.

அப்படி யிருக்கின்ற போது அன்னதாட்சி யானவள் தன்னுடைய தாய் தந்தையர் தமையன் முதலானவர்களுடைய ஆசாபாசங்களையும் மறந்து கணவனே தெய்வமெனக் கருதி பதினாறுவருஷ காலமாய்ச் சிறையிருப்பதுபோல் இருந்தும் கணவனுக்கு கிஞ்சித்தேனும் மனமிரங்கா திருக்கையில் அன்னதாட்சி யென்னும் அம்மாதினுக்குமனம் வெறுப்புண்டாகி இன்னமும் நாம் சும்மா இருக்கப் போகாதென்று தன்னுடைய தாய் தகப்பன் மார்களை வரவழைத்து அவர்களுடன் தன்னுடைய குறைகளை எல்லாம் ஆதியோடந்தமாகச் சொல்லியபோது அவர்களுங் கேட்டு மனம் பதைபதைத்து அந்தட்சணமே ஆலயத் திருப்பணிச் செய்யும் அந்தணர்கள் ஆயிரம்பேரையும் கூட்டமாக அழைப்பிக்க அவர்களும் வந்து அன்ன தாட்சியையும் அவளுடைய தாய்தகப்பன்மார்களையுங்கண்டு எங்களை அழைப்பித்தகாரியம் யாது தெரிவிப்பீர்க ளென்றனர்.

அப்போது அன்னதாட்சி யானவள் கண்ணீர் விட்டுக் கதறியழுது ஆயிரம் வேதியர்களின் அடிபணிந்து ஒருண்மையா சுவாமிகளே தங்களை அழைப்பித்த காரியம் யாதென்றால் என்னுடைய புருஷனாகிய ஆதிசேஷனென்னும் வேதியர் என்னை விவாகஞ் செய்த நாள் முதற்கொண்டு என்முகத்தை யெடுத்துப் பாராமலும் என்னென்றுக் கேளாமலும் இரவும் பகலும் தேவதாசியின் வீடேகதியாக விருக்கின்றார் யானுமிங்கு தனியாக சிறை இருக்கின்றேன் சுவாமிகளேயென்று யேக்கமுற்றழுகிறபோது அப்போது ஆயிரம்பேர் வேதியர்களும் அன்னதாட்சியை தேற்றி அம்மணி நீ யாதொன்றுக்கும் பயப்படவேண்டாம் உன் புருஷனாகிய ஆதிசேஷனை அழைத்து விசாரித்து அவனுக்குத்தக்கபடி திட்டஞ் செய்வித்து அவனுன்னை தேடிவரும் படியாகச் செய்கிறோம் நீ உன் தாய்வீடு போய்ச் சேருமம்மா வென்று ஆயிரம் வேதியரும அப்போ துரைத்துச் சென்றனர்.

அதன் பின்பு அன்னதாட்சியும் தாய் தந்தையர்களோடு திருமயிலாப்பூருக்கு வந்து சேர்ந்து தன்னுடைய தாயார்வீட்டில சுகமாக விருக்கின்றபோது ஓர் நாள் தினம் அன்ன தாட்சியானவள் தன்னோடொத்த பிராமணப் பெண்களுடன் கூடிக்கொண்டு கெங்கைக்குப் போகிறபோது அன்னதாட்சியின் முகத்தை அந்தபிராமணப் பெண்கள் பார்த்து அடி உன் முகத்தில் மூதேவி இருக்கின்று வென்றனர்

அப்போது அன்னதாட்சியும் திடுக்கிட்டு என்முகத்தில் மூதேவியிருக்கவேண்டியக் காரணமென்ன அதையான் அறியும்படி தெரியச்சொல்வீர்களென பிராமணப்பெண்கள்கேளாய் அன்னதாட்சியே நீவிவாகம் செய்துக் கொண்டநாள் முதலாய் புருஷனிடத்தில் சேராதவளாதலால் உன்முகத்தில் மூதேவிவாசம் பண்ணுகின்றாளென்றபோது அன்னதாட்சியும் மனதில் விசனமுடையவளாய் அப்பிராமணப் பெண்களுடன் ஜலந்திரட்டிக் கொண்டு ஆத்திற்கு வந்துசேர்ந்து பிறகு பிராமணப் பெண்கள் சொன்ன மூதேவியானவள் நமது முகத்தில் எத்தன்மையாக இருக்கின்றாள் பார்ப்போமென்று நிலக்கண்ணாடியிற் போய் தன்னுடைய முகத்தை உற்றுப்பார்த்து நின்றனள்,

அன்னதாட்சி தன்புருஷனை நிலக் கண்ணாடியிற் காணுதல்.

அப்படி நின்றுப் பார்க்கின்றபோது தன்னுடைய புருஷனாகிய ஆதிசேஷனென்னும் மறையவனை பூரணச் சந்திரனைப்போல் நிலக்கண்ணாடியில் தோற்ற அன்னதாட்சியுங்கண்டு ஆவென்று அலறி தாவிப்பிடிக்கப்போகையில் மாயமாய் மறைந்துப்போயினன் அப்போதவளும் இது என்ன புதுமையென்று ஏக்கமுற்றவளாய் வாயிற்சாரந்த உமிழ்நீரை முழுங்கினள் அதுவே யவளுக்கு கெர்ப்பமாயின இங்கன யிப்படியிருக்க காஞ்சிபுறத்தில் ஏகாம்பரநாதருக்கு பிரம்மோட்சவம்நடந்தேறிய பின்பு ஆலயத் திருப்பணிச்செய்யும் அந்தணர்கள் யாவர்களும் வரவு செலவுகணக்குகளை பார்த்து பங்குபாகம் தீர்த்துக்கொள்ளும் படியாய் ஆதிசேஷனென்னும் வேதியனைப்பார்த்து வாரும் ஆதிசேஷ " நீகொண்டமனைவியை விவாகம் செய்தநாள் முதற்கொண்டு தாய்வீட்டிற்றானே விட்டுவிட்டு தேவதாசியை வைத்துக்கொண் டிருக்கின்றபடியால் உனக்கு பங்குபாகங் கிடையாது தேவதாசியை விட்டுவிட்டு உன் மனையாளை அழைத்துக்கொண்டு வருவையாகில் பங்குபாகம் கிடைக்குமென்றனர்.

ஆதிசேஷனென்னும் வேதியன் தன் மனையாளை அழைத்துக் கொண்டுப் போகும் படியாய்

திருமயிலைக்கு வருதல்.

அம்மொழியைக்கேட்ட ஆதிசேஷனென்னும் வேதியன் மனந் திடுக்கிட்டு என்றுநம் எண்ணி ஏக்கமுற்று அடடா கொண்ட பெண்சாதியினால் ஆலயத் திருப்பணி வேலையேபோகின்றதாக விருக்கின்றதே இக்ஷணமே நாம் திருமயிலாப் பூருக்குச் சென்று அன்னதாட்சியை அழைத்துக் கொண்டுவந்து நமது பங்குபாகத்தைவாங்கவேண்டுமென்று கருதி காஞ்சிபுரத்தை விட்டு பிறையாணப்பட்டு திருமயிலாப்பூரில் மாமியார் வீடுவந்து சேர்ந்தனன் அப்படி வந்த மருமகப்பிள்ளையை மாமனரும் மாமியாருங்கண்டு மகாசந்தோஷமோடு ஆசனமிட்டு அமருப்படிக்குச் செய்து பின்பு க்ஷேமா க்ஷேமங்களை விசாரித்து போஜன முதலானதும் அறிந்திய பிறகு மருமகப்பிள்ளையாகிய ஆதிசேஷனென்னும் வேதியன் மாமிமாமனரைப்பார்த்து நமஸ்காரஞ்செய்து பெண்சாதியை அனுப்பவேண்டுமென்று கேட்டபோது மாமிமாமனரும் சந்தேகமுற்று இதென்னமோ காரணந்தெரியவில்லை என்று தங்கள்மனதில் ஆலோசித்து மருமகப் பிள்ளையைப் பார்த்து வாராயப்பா ஆதிசேஷா நீ எங்கள் புத்திரியை விவாகஞ் செய்த நாள் முதல் இதுவரையிலும் பெண்சாதியென்கிற ஞாபகமில்லாமல் இருந்தவனுக்கு இப்போது பெண்சாதியின்மேல் ஞாபகம் வந்த காரணத்தைப்பார்த்தால் ஏதோ சூதாகத் தோற்றுகின்றன ஆதலால் உன்மனதில் களங்கமில்லாமல் வெளியிடுவையாகில் இப்போதே உன்பெண்சாதியை அனுப்பி விடுகின்றோம் சொல்லுமென்றனர்.

அதுகேட்டு மருமகப்பிள்ளையாகிய ஆதிசேஷனென்னும் வேதியன் மாமனையும் மாமியாரையும் பார்த்து சொல்லுகிறான் என்னிடத்தில் யாதொரு சூதுவாதுகளு மில்லை இப்போது காஞ்சிபுரத்தில் ஏகாம்பர நாதருக்கு பிரமோட்சவம் நடந்தேறிய பின்பு வரவுசிலவு கணக்குகளைப்பார்த்து பங்குபாகந் தீர்த்துக் கொள்ளும்படியாக கூட்டங் கூடியபோது என்னொடொத்த ஆயிரம் பிராமணர்களும் என்னை

பபார்த்து அடா ஆதிசேஷா நீ கொண்டபெண்சாதியை தாய்வீட்டி
ல விட்டுவிட்டு தானிவீட்டிற் கடிமையா இருப்பதினால் உனக்குப் பங்கு
பாகங்கொடுக்க மாட்டோம் உன் பெண்சாதியை அழைத்துக்கொண்
டுவந்தால் பங்குபாகம் கொடுப்போமென்றனர் அப்படியே நல்லதெ
ன்று யானும் அவர்கள் மொழியை சிரசின்மேல் கொண்டுஎன்பெண்
சாதியை அழைத்துக்கொண்டு போகும்படியாக வந்தேன் தாங்கள்
தயவுசெய்து அனுப்பிவைக்க வேண்டுமென்று மகா வணக்கத்துடன்
கேட்க மாமனாரும் மாமியாரும் மனமகிழ்ச்சியாகி மருமகப்பிள்ளைக்கு
நற்புத்திவந்ததென்று மகிழ்ந்து மருமகப் பிள்ளையைப் பார்த்து வா
ரும்அப்பா மருமகப்பிள்ளையே உன் இஷ்டப்படியே நாளையதினம் அழை
த்துக்கொண்டு போய் உன்னுடையபங்கு பாகங்களை வாங்கிக்கொண்
டு நீயும் உன்பெண்சாதியும் சுகமாக இருக்கவேண்டும் யாங்களுங்கண்
டுக்களிக்கவேண்டுமென்றனர்.

அம்மொழியைக் கேட்ட ஆதிசேஷனென்னும் வேதியனும் அவ்
வாறே சம்மதித்து அன்றிரவு வொழிந்தவுடன் காலையிலெழுந்துதக்கா
லக்கடன்களை முடித்துக்கொண்டு போஜனமுதலானதும் அருந்தியபி
ன்பு தாய்தந்தையர் இருவரும் தங்கள் புத்திரியாகிய அன்ன தாட்சி
யை அழைத்து வாரும்மா அன்னதாட்சியே உன்னுடைய க
ணவனோடு நீயும் சென்று கணவன் சொற்றவறாமல் புத்திமதியோடு
வாழ்ந்து வருவாயம்மணியென்று தாய் தந்தையர் கூறியதைக் கேட்
ட அன்னதாட்சியும் தாய் தந்தையர்களைப் பணிந்து சொல்லுகிறாள்
அன்னை தந்தையர்களே யான் என்னுடைய புருஷனோடுபோகின்ற
தற்கு யாதொரு ஆட்சேபமில்லை ஆனால் என் மனதில் ஓர் சந்தேக
மிருக்கின்றது அது யாதெனில் என்னை கலியாணஞ் செய்தநாள் முத
ற்கொண்டு இன்றுள் வரையிலும் என் புருஷன் என்னோடு வார்த்தை
யாடினதே இல்லை; அப்படியிருக்க இப்போது நான் எப்படி அவரு
டன் தனியாகச் செல்லுவேனென்று தையலானவள் தயங்கி பயங்கி
யவர் தேடியபோது தாய் தந்தையர்கள் தங்கள் புத்திரியாகிய அன்
னதாட்சியை தேற்றி வாராய் எங்கள் அருமைக் கண்மணியாகிய மக
ளே நீ இதற்காய் பயந்து விட்டாய் அப்படி யாங்களும் உன்னை தனி
யாக அனுப்புவோமா இப்போது உனக்குத் துணையாக உன்தமைய

ளையும் அனுப்பி வைக்கின்றோம் அம்மணி யென்றபோது அன்னதாட்சியுங் கேட்டு தன்மனதில் இருந்த பயமானது தெளிந்து சந்தோஷமாகினள்.

ஆதிசேஷன் தன்மனைவியாகிய அன்னதாட்சியை அழைத்துக்கொண்டு காஞ்சிநகருக் கேகுதல்.

அதன் பின்பு ஆதிசேஷனென்னும் வேதியனும் மாமி மாமனார் முதலாகிய பெரியோர்களை சேவித்துக் கொண்டு பிறகு மாமனார்கொடுத்த வெகுமதிகளையும் பெற்றுக் கொண்டு மாமன் மாமியார் முதலானவர்களிடம் விடைபெற்று தன்னுடைய மனைவி அன்னதாட்சியையும், அவளுக்குத் துணையாகவரும் அவள் தமையனாகிய நீலகண்டனையும் அழைத்துக் கொண்டு திரு மயிலாப் பூரைவிட்டு நடந்து காஞ்சிபுரத்தை நோக்கி வருகிறபோது அன்னதாட்சி கெர்ப்பவதியாக இருப்பதை ஆதிசேஷனென்னும் வேதியன் கண்டு மனமுருகினவனாய் தன் புத்திக்கு ஒன்றுந் தோற்றாமல் என்னென்று எண்ணுகுறானெனில் அடடா இது வென்ன அவகேடாக இருக்கின்றதே நாம் இதை அவள் தாய்வீட்டிலேயே அறிந்திருந்தோமானால் ஏதாகிலும்ஒருபோக்கு சொல்லி விட்டு விட்டுவந்து விடலாமே அதை நாமும் அறியாமல் அழைத்துக் கொண்டு வந்து விட்டோம், அன்றியும் இவளை நான்விவாகஞ் செய்த நாள்முதல் இதுவரையினும் இவளிடம் நான் சேருதிருப்பது அவள் தாய் தந்தையர்களுக்கும் என்னோடொத்த ஏகாம்பரநாதருடைய ஆலயத்திருப்பணி செய்யும் ஆயிரம் பிராமணர்களுக்கும்தெரிந்த விஷயம் ஆதலால் நாமிப்போதவளை நமது கெர்ப்பவதியோ விருப்பவளை அழைத்துக்கொண்டுபோவோமானால் நம்மோடொத்த வேதியர்கள் யாவரும் நம்மை இழிவாகச் சொல்லுவார்களே இதற்கென்ன உபாயம் செய்யலாமென்று ஆலோசித்துக் கொண்டே அடவி வழியாக நோக்கி நடந்தனன்.

ஆதிசேஷ னென்னும் வேதியன் அன்னதாட்சியை கொலைசெய்ய யெத்தனித்தல்.

அப்படி போகின்றபோது ஆதிசேஷ னென்னும் வேதியன் தன் மனதில் கெடுவெண்ணம்வந்து ஜன சஞ்சாரமில்லாத நடுகாட்டில் இருகிருவென்று சுழன்று பூமியின்மேல் விழுந்து கண்களை மூடிக்கொண்டு சுவாசபந்தனஞ் செய்து பிரேதத்திற்குச் சமானமாக யிருக்கையில் அன்னதாட்சியுங்கண்டு வாயிலும் வயற்றிலும் அறைந்துக் கொண்டு ஐயையோ தெய்வமே இது யென்ன விபரீதக்காலம்; என்னை விவாகம் செய்த நாள்முதற்கொண்டு இன்னாள் வரையினும் என்முகத்தை யேறெடுத்துப் பாராமலிருந்தவர் யீஸ்வரனுடைய கிருபா கடாட்சத்தினால் இப்போதவரே நோகவந்து என்னை அழைத்துக் கொண்டுவந்து அனாதி பட்சியைப்போல் இந்த அடவியில் விட்டு விட்டு மூர்ச்சையாகி விட்டாரே இதற்கு நான் என்ன செய்குவேன் யான் பெண்ணாய்ப் பிறந்தக் கொள்ளையை யாருடன் சொல்லி யாறுவேன் என்று கண்ணீர் பெருக கணவன்மேல் விழுந்துப் புறண்டு அழுகின்ற தங்கையாகிய அன்னதாட்சியை தமயனாகிய நீலகண்டன் தேற்றி அம்மணியேன் அழுகின்றாய் உன்புருஷனுக் கொன்று மில்லை அவர் போஜனம் செய்து வெய்யலில் வந்தபடியால் களைபானது வந்து மூடிற்று அது யின்னம் சற்று நேரத்திற்குள் தெளிந்து விடும் பயப்பட வேண்டாம் நீ அவர் அருகிற்றானே பத்திரமாக இரு நான் இந்த அடவியில் யெங்கையே [illegible] ஜலங்கொண்டு வருகின்றேன் அம்மணி யென்று தங்கையர்க்குறுதி சொல்லி தானுங்கையிற் சொம்பை யெடுத்துக் கொண்டு ஜலங்கொண்டு வரும்படியாகச் சென்றனன்.

அப்போது அன்ன தாட்சியும் தன்னுடைய புருஷனுடைய முகத்தில் வெய்யல் படாமற்படிக்கு தன்னுடைய முந்தாணியை விரித்துப்பிடித்து கண்ணீர் விட்டழுதுக்கொண்டு இருக்கின்றபோது கபட மூர்ச்சையாக விழுந்த ஆதிசேஷ னென்னும் வேதியன் திடீரென்றதாக வெழுந்து இரண்டு கண்களுங் கோவைப்பழம்போல் சிவக்க மீசையானது துடிதுடிக்க பற்களை நறநறவென்றதாகக் கடித்து அன்ன தா

ட்சியைப் பார்த்து அடிவாடி அன்னதாட்சியே உன்னைநான் விவாகஞ் செய்த நாள்முதல்கொண்டு இன்றைய வரையினும் உன்னிடத்தில் ஒரு நாளுங் கூடி சுகித்தறியேன் அப்படியிருக்க நீ கெர்ப்ப வதியானயான காரணம் யாது அதை யான் அறியும்படியாக உண்மையாகச் சொன்னாலாச்சு இல்லா விட்டால் உன்னை இத்தட்சணமே உயிர்வதை செய்துப் போடுவேன் சீக்கிரஞ் சொல்லடி யென்று கேட்கையில் அன்னதாட்சியும் அங்கமாதி யந்தமும் நடுநடுங்கி அறிவானதுக் கலக்கிப் பிரமித்து நின்றனள்.

அப்போது ஆதிசேஷ னென்னும் வேதியனுக்கு அதிக கோபமானது உண்டாகி அன்னதாட்சியின் சிகையை பிடித்து கைபிறைல் மாறிமாறி அடிமேலடி அடிக்கின்றபோது அன்ன தாட்சியும் அடியை பொருக்க மாட்டாமல் என்னுகுருள் ஐயையோ நாமும் அறியாமற்படிக்கு தமையனையும் தண்ணீர்க் கழைப்பி விட்டோமே இந்த வேதியர் கொண்ட சூதையும் அரியாமற் போனோமே நாமும் யாதொரு பாவத்தையும் அறியோமே ஆயினும் நமக்கு உண்டான கெர்ப்பத்தின் உண்மை சொல்லி விடுவோம் அதன் பின்பு தெய்வச்செயல் எப்படியானாலும் சரியென்று மனந் துணிவுகொண்டு கணவனைப் பார்த்து கேளுமையா என் பிராண நாதரே யான் யாதொரு பாவத்தையு மறியேன் யான் என் தாய்வீட்டி லிருக்கும்போது ஓர் நாள் தினம் என்னோடொத்தப் பிராமணப் பெண்களுடன் கூடிக்கொண்டுகங்கைகரைக்குப்போகையில் அவர்கள் என்முகத்தைப் பார்த்து அடி உன் முகத்தில் மூதேவியிருக்கு தென்றார்கள் அதனைக் கேட்டு யான் அட்சணமே ஆத்திரங்கொண்டு அந்த மூதேவி யெத்தன்மையாக இருக்கின்றாள் பார்ப்போமென்று நிலக் கண்ணாடியின் எதிர் நின்றுப் பார்க்கையில் அப்போது தேவரீர் போல் அந்த நிலக்கண்ணாடியில் என்கண்ணிற்குத் தோற்றமாதலுங்கண்டு ஆவென்று அலறிட அப்போது வாயில்சுரந்த உமிழ்நீரை உள்ளுக்கு முழுங்கினேன் அதுவே கெர்ப்பமானதேயல்லாமல் வேறொரு பாபத்தையும் யானின்றளவு மறியேன் இனிமேல் தேவரீர் சித்தமெப்படியோ வென்றனள்.

அதுகேட்டு ஆதிசேஷ னென்னும் வேதியனும் அடி திருடி என்ன வார்த்தை சொன்னாய் இது ஆரு[illegible]பாகும் ஆச்சரியமாகவிருக்கின்றதே அச்சில்லாமல் தேரோடுமோ ஆம்படையானில்லாமல் பிள்ளையுண்டாகுமா ஆ ஆ உன்னைப்போலொத்த பெண்கள் இன்னம் பத்

தபேர் இருப்பாருமில் இந்த உலகம் என்னபாடுபடுமோ அடிபேண்டி பாதகியென்று அந்த நாச்சியைப் பிடித்து பூமியிற்றள்ளி கழுத்தைப்பிடித்து நெரிக்கி உயிரைப்போக்கி விட்டு அவள் பூண்டுகொண்டிருந்த ஆடையாபரணம் யாவையுங் கழட்டி மூட்டைக் கட்டிக்கொண்டு அந்தட்சணமே ஆதிசேஷனென்னும் பிராமணன் அவ்விடம்விட்டு நீங்கி காஞ்சி புரத்திற்கு வந்து தேவதாசியின் மனைக்குச்சென்று அவளோடு நடந்த விருத்தாந்தங்களை ஒன்றும்வெளியிடாமல் அந்த நாச்சியின் ஆடையா பரணங்களை கொண்டுபோய் அவள் கையில் கொடுக்க அவளும் வேண்டாமென்றுத் தடுக்க அப்போது ஆதிசேஷன் ஆடையா பரணங்களைக் கொண்டுபோய் பெட்டியில் வைத்துப் புதைக்கப் போகையில் அங்கவனைப் பாம்புக் கடித்து இறந்து விட்டான்,

117406

தண்ணீர்கொண்டு வரும்படியாகப் போன நீல்கண்டன் வந்துத் தங்கையைப் பார்த்து விசனப்படல்.

அங்கவனப்படி இறந்துபோக இங்கனம் தண்ணீர்க் கொண்டு வரும்படியாகப் போன நீல கண்டனானவன் தண்ணீர் தேடி மொண்டுக்கொண்டு தங்கையிடம் வந்து பார்க்கையில் தங்கை நிர்வாணமாக மாண்டுக் கிடப்பதை பார்த்து சிவாவென்று தன் இருகண்களை மூடிக்கொண்டு சற்றுநேரம் துக்கித்தழுது பின்பு தன் துக்கத்தை தானே தேற்றிக்கொண்டு நெடுநேரம் ஆலோசித்து பிறகு தன்மனதில் என்ன என்னுகிறானென்றால் நமது தங்கை கெர்ப்பவதியாக இருந்தமையால் நாம் விவாகம் செய்த நாள் முதற்கொண்டு இவளிடம் கூடி நாம் சுகம் அனுபவிக்க வில்லையே இவளுக் கெர்ப்பம் தரித்த தெவ்வாறெனத் தோபன் சொல்லி மனைவியைக் கொல்ல வேண்டுமென்று மனதிலெண்ணி நாமிருந்தால் கொலைசெய்ய தடைபடுமென்று ஆலோசித்து குதாகலாச்சையாய் விழுந்தவனுக்கும் அதை அறியாமல் நமது தங்கை அழுது புலம்பிப்போது நாமும் தெரியாமல் ஜலங்கொண்டு வரும்படிய

சப் போய்விட்டோம் அந்த சமயம் மூர்ச்சையாய் விழுந்த வேதியன் எழுந்து தங்கையை கொலைசெய்து விட்டுத்தான் ஓடிப்போய் விட்டான் போல இருக்கின்றன ஆ ஆ தெய்வமே இந்த அன்னியாயத்திற்கு வென்ன செய்வேன் என்று பிரமித்து நின்றனன்.

அப்படி நின்றவன் மறுபடியும் தன் மனதில் என்ன எண்ணுகிறனெனில் நமது தங்கை மாண்ட விடத்திலேயே நாமும் மாண்டுவிடுவதே உத்தமமென்று தன் இரு கண்களையும் கெட்டியாக மூடிக்கொண்டு தங்கையின் அருகில்வந்து குந்தி தன்னுடைய கைவிரலின் நகத்தினால் அவள் வயற்றைக்கீறி கருவை கையிலெடுத்து என்ன சொல்லுகிறனெனில் இருமூர்த்திகளின் சாட்சியாகவும் சந்திர சூரியாள் சாட்சியாகவும் ஆகாயவாணி பூமிதேவி சாட்சியாகவும் இந்த கருவானது ஆதிசேஷனென்னும் வேதியனுக்கே உண்டானதாகில் இந்தக் கருவை கள்ளிச் செடியின்பேரில் எறிந்து விடுகிறேன் எந்தக் காலத்திலேனும் பழிக்குப் பழிவாங்கும் படியாகவந்துக் கள்ளிக் கொடியைக் கிள்ளினால் பிள்ளையாகவேணும் கருவேலங்காயை அறுத்துக் காட்டினால் சிலங்கையாகவேணும் என்று மூன்றுதரம் சொல்லி கள்ளிச் செடியின்பேரில் போட்டு விட்டு பிறகு அவ்விடத்திலேயே தன்னுயிரையும் மாய்த்துக் கொண்டனன்.

பார்வதி பரமேஸ்பரனை நோக்கி

பழிக்குப்பழிவாங்க

கேட்குதல்.

இப்படியாக இருக்கின்றக் காலத்தில் ஓர் நாள் தினம் கயிலாயத்தில் பார்வதியானவள் பரமேஸ்பரனைப் பார்த்து வாருமையா சுவாமி என்பிராண நாதரே பூலோகத்தில் என்ன புதுமை அதனை எனக்குத் திருவாய் மலர்ந்தருள வேணுமென்றுக் கேட்க பரமேஸ்பரனும் கிருபை கூர்ந்து கேளாய் உமையே ஆதிசேஷனென்னும் வேதியன் அன்னதாட்சி என்னும் மாதினை மணம்புரிந்தனன் அப்படி மணம்புரிந்தவன் மனைவியின் முகத்தைப் பாராமல் தேவதாசியின் மோக வலையிற் சிக்கியிருந்தனன் அப்போதவன் மனைவியானவள் மனம் சலித்

ள் தன் தாய்வீடு வந்து சேர்ந்திருக்கின்றபோது ஓர் நாள் தன்னோ டொத்தப் பிராமணப் பெண்களுடன் சேர்ந்துகொண்டு கெங்கைக ரைக்கேகையில் அப்போதவர்கள் அன்னதாட்சியை பார்த்து அடிஉ னமுகத்தில் மூதேவி யிருக்கிறா ளென்றனர் அதுகேட்டு அன்னதாட் சியும் ஆத்திரங்கொண்டு தண்ணீர்க்குடத்தை யிறக்கிவிட்டு அந்த மூ தேவி யெத்தன்மையாக யிருக்கின்றாளென்று நிலக்கண்ணாடியின் முன் போய் நின்றுப் பார்க்கையில் அவள் புருஷன்போல் அக்கண்ணாடியி ற்றோற்ற அவனைக்கண்டு, மோகித்து அவள் வாயில் சுரந்த உமிழ்நீரை உட்கொண்டு முழுங்கினள் அதுவே கருவாய்த்தரித்து உருவாய் வளர்ந்து வந்தன.

அப்படி யிருக்க இங்கனங் காஞ்சிபுரத்தில் ஆதிசேஷனென்னும் வேதியனோ டொத்த ஆயிரம் பிராமணாளும் அவனைப் பார்த்து அடா ஆதிசேஷா நீ கொண்ட பெண்சாதியை தாய்வீட்டில் விட்டு விட்டு தாசிவீட்டிலேயே அடிமையா யிருக்கின்றனையால் ஆலயத் திருப்ப ணிவேலையை விட்டு நீக்கிவிடுவோ மென்றபோது ஆதிசேஷனும் பய ந்து அந்தட்சணமே மாமியார் வீட்டிற்குவந்து மாமிமாமனாரைக்கண் டு வணங்கி தன்னுடைய சமாசாரங்களை யெல்லாந் தெரியச் சொல்லி போர்தன முதலானது மகிழ்ந்தி மாமி மாமனார் இடத்தில் விடைபெற் றுக்கொண்டு மனையாளையும் மனையாளுக்குத் துணையாக அனுப்பிய அவள் தம்பனையும் அழைத்துக் கொண்டு காஞ்சி புறத்தை நோக்கி வருகிறபோது அவள் கெர்ப்பவதியாக இருப்பதை வேதியன் கண்டு குதாக மூர்ச்சையாக விழுந்தான் அப்போதவன் மனைவியும் அக்கு தை யறியாமல் அவனைத் தண்ணீர் கொண்டு வரும்படியாக அனு ப்பினள் அவனும் தண்ணீர் கொண்டு வரும்படியாகப்போனவுடனே மூர்ச்சையாய் விழுந்த வேதியன் எழுந்து மனையாளைப் பார்த்து அடி திருடி உன்னை நான் விவாகம் செய்தநாள் முதலாய் உன்னிடத்தில் யான் சேர்ந்ததில்லையே உனக்கு எவ்வாறு கெர்ப்ப முண்டாயிற்று சொல்லடி யென்றபோது அவளும் பயந்து கெர்ப்ப முண்டாயினதை உண்மையாகச் சொல்லினள் அதை அவன் ஒப்புக் கொள்ளாமல் அ வளை கொலைசெய்து விட்டு அவளுடைய ஆடையாபரணங்களை கழட் டிக் கொண்டுபோய் தேவதாசி யிடத்தில் கொடுக்க அவளும் அதை நிவேசொத்து வேண்டாமென்று தடுக்க அதை யவன் கொண்டுபோய்

புழக்கடையில் புதைக்கப் போகையில் அங்கவனைப் பாம்பு கடித்திறந்து விட்டான் அப்படியிருக்க இங்கனம் தண்ணீர்க்குப் போனவன் தண்ணீர் கொண்டுவந்து தங்கையைப் பார்க்க தங்கை மரணமடைந்திருப்பதை பார்த்து மரணம் நேரிட்ட காரணத்தையு மறிந்து தங்கையோடு நாமும் மரணமாவதே சரி என்று தீர்மானித்து தங்கையினுடைய வயிற்றைக் கீறி வயற்றிலிருந்த கருவை கையிலெடுத்து திருமூர்த்திகளையும் சந்திர சூரியாளோடு ஆகாயவாணி பூமிதேவியையும சாட்சிவைத்து இந்தக்கரு ஆதிசேஷனென்னும் வேதியனுக்கே உண்டானதாக விருந்தால் இப்பழியை யாரொருவர் ஏற்றுக்கொண்டு வருகின்றார்களோ அவர்கள் கள்ளிக்கொடியை கிள்ளினால் பிள்ளையாக வேண்டும் கருவேலன்காயை அறுத்துக் கட்டினால் சிலங்கையாகவேணுமென்று சபித்து அந்தக் கருவை கள்ளிச்செடியின் பேரில் யெறிந்து விட்டு தானும் அவ்விடத்திலேயே உயிரை மாய்த்துக் கொண்டான் இதுதான் பூலோகத்தில் நடந்த அதிசயமென்று பரம சிவனுரைத்தனர்.

அம்மொழியைக் கேட்டுணர்ந்தப் பார்வதா தேவியும் அங்கம் பதறி பரமசிவனைப் பணிந்து கேளுமையா சுவாமி அந்தப் பெண்பழியை யாரும் எற்றுக் கொள்ளாமற் போனார்களோ தேவரீர் கிருபை செய்து எனக்கு விடை தருவீராகில் யான் பூலோகத்திற் சென்று அந்த ஒரு பெணபழிக்கு எழுபத்தோர் பழி வாங்கி வருகின்றேனென்று உமையவள் கேட்டபோது பரமசிவன் வாராய் பார்வதியே என் வீண் சப்தஞ் செய்குறாய் இந்த ஆதிசேஷனென்னும் வேதியன் முதல் பிறப்பு பிராமணனாகப் பிறந்தான் இரண்டாவதுப் பிறப்பு வேளாளனாகப் பிறந்தான் இப்போது மூன்றாவதுப் பிறப்பு செட்டியாகப் பிறந்தான் அவனோடு மந்திரவாளனும் பிறந்திருக்கின்றனே ஆதலால் அவனை ஜெயிக்க திருமூர்த்திகளாலும் முடியாது நீயேன் வீண் பிரயாசை யெடுத்துக் கொள்ளுகிறாய் என்றபோது பார்வதியானவள் கேட்டு மனமடங்காத கோபாக்கினியோடு பரமசிவனை பார்த்து வாருமையா சுவாமி பரமேஸ்பரரே நானந்த ஒருபெண்பழிக்கு எழுபத்தோர் பழிவாங்காமற் போவனே யாகில் மருபடியும் இந்தக் கைலாயத்தில் கால் வைக்கின்றதே யில்லை பூலோகத்திற்றனே பிசாசுவாகப் போகின்றேன் என்று சம்பதம் செய்துக் கொண்டு பரமசிவனிடத்தில் விடைகள் பெற்று பூலோகத்தை நாடினந்தனள்.

பார்வதிநீலிநீலவனைப் பிறப்பித்தல்.

அப்படிவந்த உமாமயேஸ்பரியானவள் தன்னுடைய தமையனாகிய மகாவிஷ்ணுவைநோக்கி தபஞ்செய்கிறபோது ஸ்ரீமந்நாராயணரும் அறிந்து தங்கையினுடைய தபசுக்கிறங்கி கெருடவாகனரூடராய் பார்வதாதேவிக்கு முன்பிரசன்னமாகவந்துதோன்றியபோது பார்வதாதேவியுமகண்டு நமஸ்கரித்துநிற்கையில் மகாவிஷ்ணுவானவர் உமையவளைப் பார்த்து வாருமம்மா தங்கையே நீ கயிலாயத்தைவிட்டு பூலோகத்திற்குவந்து என்னைவேண்டி அழைப்பித்தக்காரணம் யாது தெரியசசொல்லுமம்மா தங்கையே என்றபோது உமையபரஞ்சோதியும் தமயனைப்பணிந்துதான் பரமசிவனோடு செய்துகொண்டுவந்த சபதமாகிய சமாச்சாரங்கள்யாவும் ஆதியோடந்தமாகச்சொல்லினாள் அதுகேட்டு ஆதிமூலக்கடவுளும் கிருபைகூர்ந்து வாருமம்மா தங்கையே நீயொன்றுக்கும் பயப்படவேண்டாம் திருவாலங்காட்டில் சந்திரசேகரனென்னும் வேளாளனும் அவன் மனைவிநீலாம்பாளென்பவளும் வெகுநாளாய் புத்திரபாக்கியமில்லாமல் மனவருத்தமடைந்திருக்கின்றார்கள். ஆதலால் அவர்களுடைய வயற்றில அடவியில் இறந்துகிடக்கும் பிராமணப்பெண் ஆவியையும் அவளுடன் மாண்டுகிடக்கும் அவள் தமையனுடைய ஆவியையும்பிடித்து நீலாம்பாள் வயற்றில் அடைந்துநீலியும்நீலனுமாக பிறப்பிப்பாயாகில் நீ கோரியஎண்ணம் முடியுமென்று சொல்லிவிட்டு மகாவிஷ்ணுவும் வைகுந்தமேகினார்.

அதன்பின்பு உமாபார்வதியும் அக்கட்சணமே அன்னனுறைந்தவண்ணாட் அடவியில் இறந்துக்கிடக்கும இருவரதசாருடைய ஆவியையும்பிடித்துக் கொண்டுவந்து திருவாலங்காட்டில் வாசஞ்செய்யும்படியான சந்திரசேகரனென்னும வேளாளனுடைய மனைவியாகிய நீலாம்பாள் வயற்றிலடைக்க அவளும் நவமாதமுங் கடந்து அவள்முன் ஆண்குழந்தையும் பின்பெண் குழந்தையுமாக ஈன்றனள். அப்போதுச் சந்திரசேகரனும சிந்தையானதுமகிழ்ந்துதானதருமங்கள் முதலானதுஞ்செய்து பிறகு புரோகிதர்களை அழைப்பித்து

புத்திரன் புத்திரிக்கும் நாமகரணம் செய்விக்கும்படியாகச் சொல்ல அப்படியே புரோகிதர்களும் பஞ்சாங்கம் முதலானதும் பார்த்து நீலன் நீலி என்று நாமகரணம் சூட்டினார் தந்தையாகிய சந்திரசேகரனு க்கேட்டு மகிழ்ந்து புரோகிதர்களுக்கு வெகுமதிகளை கொடுத்தனுப்பிவிட்டு புத்திரன் புத்திரியையும நாளொருமேனியும் பொழுதொருவண்ணமுமாக வளர்த்துக் கொண்டுவந்தனர்.

அப்படிவருகிறபோது பார்வதாதேவியுக்கள்ளு இனிநாம் சும்மாவிருக்கப் போகாதென்றுக்கருதி நீலியுடைய உயிரைப்பிடித்து விஷ்ணுவிடம் ஒப்பித்துவிட்டு அந்தஉயிர்க்குபதிலாய் தானங்க நீலியுடைய பொந்திக்குள் பிரவேசித்து பகலிலேதெல்லாம் பாலர்கள்போலபடுத்தவிடத்திலேயே யிருந்து இரவில் அர்த்தராத்திரிவேளையில எழுந்து கோரமாகிய ரூபதேகங்களை எடுத்துக்கொண்டு திருவாலங்காடுமுழுதும் நீலியுங்நீலனுமாகதிரிந்து அங்குள்ள ஆடுமாடு முதலானவைகளை எல்லாம் ஆகாரஞ்செய்துக் கொண்டுவருகையில் அவ்வூரில்வாழும்படியான குடிகள்முதலானயாவர்களும் நாள்தோறும் குய்யோமுறையோவென்று கூவிமுறையிட்டுக்கொண்டு சந்திரசேகரனென்னும் வேளாளனிடத்தில் சொல்லிமுறையிட்டபோது குடிகள் முதலானவர்களுக்கும் தயிரியஞ்சொல்லி அனுப்பிவிட்டு தலையாரிகளை அழைத்து அடா தலையாரிகளே என்னடா நாள்தோறும் குடிகள் முதலானவரும் வந்து ஆடுபோச்சுது மாடுபோச்சுதென்று அழுகின்றார்களே நீங்கள் என்னக்காவல் காக்கின்றீர்கள் இன்றிரவிற்குள்ளாக அந்த திருடர்களை பிடித்துக்கொண்டு வந்தாலாச்சுது அல்லாவிட்டால் உங்களுக்கு ஆக்கினை நேருமென்று கடோரமாகச்சொல்லினன்.

அதனைகேட்டுணர்ந்த காவற்காரராகிய தலையாரிகளும் நடுநடுங்கிபயந்து தேவரீர் உத்தரவின்படியே இன்றிரவிற்குள் அந்தகள்ளரை பிடித்துவந்து ஒப்பிக்கின்றோம் சுவாமியென்றுவிடை பெற்றுக்கொண்டு போகின்ற தலையாரிமார்கள் ஒருவருக்கொருவர் ஏகமாய் பேசிக்கொள்ளுகிறதென்னில் அடா இது என்னபுதுமையாக விருக்கின்றதே இதுவரையிலும்நமது ஊருக்குள் கள்ளரென்கிறசொல்லை காதிலுங்கேட்டதில்லை கண்ணிலுங்கண்டதில்லை ஆதலால் இன்றிரவுநாமெல்லோருமஊரைசுற்றிக்கொண்டு ஜாமஜாமத்திற்குள் ஏஜமானையெச்சரித்துக் கொண்டிருப்போமாகில் நாம் காக்கின்றகாவல் ச

ஜமானுக்கும் உண்மையாகவிருக்குமென்று அனைவரும் ஒத்துப்பேசிக்கொண்டு அன்றிரவு முதல்ஜாமம் இரண்டாஞ்சாமம் வரையிலும்ஊர்முழுதும் சுற்றிக்கொண்டு எஜமானை எச்சரிக்கும்படியாக நாடிவருகையில் நீலன்நீலிஎன்னும் இரண்டு குழந்தைகளும் அரண்மனையைவிட்டு வெளியேவந்து அகோரமாகிய ரூபங்களை எடுத்துக்கொண்டு ஆகாயத்திற்கும் பூமிக்கும் ஒன்றுகவாயை திறந்துக்கொண்டு வருகின்றதை தலையாரிகள்கண்டு பயந்தோடிவிட்டனர்.

அப்போது நீலியும்நீலனும் எப்போதும்போல ஊருக்குள் பிரவேசித்து ஆடுமாடுகளை எல்லாம் அதாஅதம் செய்துவிட்டு தங்களுடைய அரண்மனைவாயலில் வந்துநின்று எப்போதும்போல் குழந்தை உருவாகி அரண்மனைக்குள் பிரவேசித்து தாய் தந்தையர் களுக்கு மத்தியிலேபோய் சயினித்துக்கொண்டனர் இதுகளை எல்லாம் பயந்தோடிய தலையாரிகள் பதுங்கிக்கொண்டு பார்த்திருந்தனர் அன்றிரவு நீங்கி சூரியபகவான் உதையகிரியில் உதையமானவுடன் நேற்றையதினம்போல் அன்றையதினமும் குய்யோ முறையோவென்று கூவிக்கொண்டுவருகையில்சந்திரசேகரனென்னும் வேளாளன்கண்டு கோபங்கொண்டு நாம்நேற்றையதினம் தலையாரிகளுக்குநாம்எவ்வளவோ திட்டஞ்செய்திருந்தும் அஜாக்கிரதையாக இருந்தார்கள் அல்லவாவென்று தலையாரிகள்மீது கோபித்துக் கொண்டிருக்கையில் தலையாரிகள் அனைவரும் கூட்டமாகக் கூடிக்கொண்டுவந்து சந்திரசேகரனென்னும் தங்கள் எஜமானை சேவித்து எதிரே நின்றார்கள்.

அப்படிநின்ற தலையாரிமார்களை சந்திரசேகர னென்னும் வேளாளன் பார்த்துக் கோபாக்கினியோடு அடாகாவற்காரர்களே நேற்றையதினம்ஜாக்கிரதையாகக் காவலைக்காருங்கோளென்று திட்டம் செய்துவைத்திருந்தும் நீங்கள்எங்கே நித்திரைசெய்துக்கொண்டிருந்தீர்களோ. அல்லதுகளவுசெய்வோர்களுக்கு உளவாக இருக்கின்றீர்களோ ஊர்குடிக்கு:நீங்களே சகுனியாகத் தோன்றினும் போலிருக்கின்றதே இனிஉங்களை சும்மாவிடப்போகிறதில்லை கள்ளர்களை கொண்டுவந்து ஒப்பித்தாலாச்சுது அல்லாவிட்டால் உங்களை சிறையில் வைப்பேனென்றுசீறிகோபமீறிக்கூறியபோது தலையாரிகளுக்கெல்லாம் தலைவனாகிப்பெரியதலையாரியானவன் கெருணைமயாசுவாமி எங்கள்பேரில் கோபித்துக்கொண்டால் யாங்களென்ன செய்வோம் இராத்திரி

திரம் ஓர்புதுமையானது நடந்திருக்கின்றது அதைதங்களுக்குத்துரைகனர்களுக்கு பயமாகவிருக்கின்றது தேவரீர்சொல்லும் படியாகத்திருவுளம்பற்றினால் அந்தரகசியங்களை தங்களுக்கு வெளியிடுகிறோம்-சுவாமியென்றனர்.

அப்போது சந்திரசேகரனென்னும் வேளாளன் தலையாரிகளைப்பார்த்து அடா தலையாரிகளே அப்பேர்க்கொத்தாகியமென்னவதை சீக்கிரம்வெளியிடுவீர்களென்று ஆக்கியாபிக்க தலையாரிகள் சேனுமையாசுவாமி தங்களுடைய உத்திரவின் பிரகாரம் இராத்திரிபதினம் மகாஜாக்கிரதையாகவூர்முழுதும் சுற்றிப்பார்த்துக்கொண்டு நல்ல நடுராத்திரிவேளையில் தங்கள் அரண்மனையை சுற்றிபார்த்து வருகிற போது நடந்த அதிசயம் ஏதென்றால் தங்களுடைய குழந்தைகள் இருவரும் அரண்மனையை விட்டுவெளியில் வந்துநின்றுகோரமாகிய ரூபங்களை எடுத்துக்கொண்டு ஆகாயத்திற்கும் பூமிக்கும் ஒன்றாக வாயைத்திறந்துக்கொண்டு ஊருக்குள் பிரவேசித்து ஆடுமாடு முதலானதுகளையும் அதா அதக் செய்துவிட்டு தங்களுடைய அரண்மனைவாயலில் வந்துநின்று எப்போதும்போல் குழந்தைவடிவம் எடுத்துக் கொண்டு அரண்மனைக்குள் சென்றுவிட்டார்கள் இதுதான் நாங்களறிவோம் சுவாமி என்றனர.

அதனைகேட்டுணர்ந்த சந்திரசேகரனென்னும் வேளாளன்கலகலவென்று நகைத்து தலையாரிகளைப்பார்த்து என்னடா தலையாரிகளே இப்போது நீங்கள் சொல்லிய வார்த்தையை யோசித்தால்என்னமாயிருக்குதென்றால் ஆருமில்லாத ஊரிலே அஸ்வமேதயாகம் நடந்தாற்போலுமிருக்கின்றது புளிகினுலும் பொருந்தவல்லவோபுளுகவேணும் அப்படிக்கில்லாமல் பால்குடிக்கின்ற சிறுபாலர்கள் மீது பழியை சுமத்தி விட்டீர்கள் நல்லதாகட்டும் இன்றையராத்திரிக்குயான் அறிந்துக்கொள்ளுகிறேன் நீங்கள் அதுபரியந்தம் காவலிற்குள் இருக்க வேண்டுமென அப்படியே தலையாரிகளும் சம்மதிக்க அவர்களனைவரையும் சிறைச்சாலையில் அடைக்கும்படியாக ஆக்கியாபித்து அஸ்தமித்தவுடன். சந்திரசேகரன் தன்னுடைய மனையாளை அழைத்து தலையாரிகள்சொன்ன சமாச்சாரங்களை எல்லாம்ஆதியோடந்தமாகஉரைத்து பின்பு போஜனமுதலானதும் அருந்தி தலையாரிகள் சொன்னவார்த்தை மெய்யென்றும் பொய்யென்றும் கண்டறிய வேணுமென்று தாய்தந்தையர்களிருவரும் பால

ர்கள் பக்கத்தில் சயனித்துக்கொண்டு நித்திரைப் போகாமல் பாலர்களைப்பார்த்துக்கொண்டே இருந்தனர்.

அப்படி தாய்தந்தையர்களிருவரும் விழித்தக்கண் இமிட்டாமல்பார்த்துக் கொண்டிருக்கிறபோது நல்லநடுராத்திரி வேளையில் பெண்குழந்தையான நீலியானவள் எழுந்திருந்து தன்தமயனுகியவனை தட்டியெழுப்பி என் அண்ணே இப்படி நித்திரைசெய்கிறாய் எனக்கோமெத்தவும் பசியா இருக்கின்றது சீக்கிரம் புறப்படு ஊருக்குள் பிறவேசித்து ஆடுமாடுகளை பட்சித்துப்பசியாறி வருவோமென்று அண்ணனை எழுப்பிக்கொண்டு அரண்மனைவிட்டு வெளியேவந்து தலையாரிகள் கூறியவண்ணம் அகோரமாகியரூபங்களை எடுத்துக்கொண்டு ஆகாயத்திற்கும் பூமிக்கும் ஒன்றாக வாயைத்திறந்துகொண்டு ஊருக்குள் பிரவேசித்து ஆடுமாடுகளைபட்சித்து எப்போதும்போல் குழந்தைஉருவாகவந்துப் படுத்துக்கொண்டார்கள் இதுகளையெல்லாம தாய்தந்தையர்கள் இருவரும்பார்த்து அடடா இதுவென்ன விபரீதமென்று பிரமித்து புத்திரரென்கிற ஆசையைமறந்து பொழுதுவிடிந்தவுடன் சிறைச்சாலையிலிருக்கும்தலையாரிகளை அழைத்து அவர்களுக்கு வேண்டியவெகுமதிகளைக்கொடுத்து வாருமப்ப தலையாரிமார்களே நீங்கள்சொன்னவார்த்தைதயை பொய்யென்று யோசித்தேன் இராத்திரியதினம் நானும்என்மனைவியும் நேராகவேபார்த்து விட்டோம் ஆதலால் இந்தப்பாலர்களை இனி வீட்டில் வைத்திருக்கலாகாது இந்தட்சணமே நீங்கள் இரண்டுபாலர்களையும் எடுத்துக்கொண்டுபோய் காட்டிலெறிந்துவிட்டுசீக்கிரம்வாருங்கோளென்று இரண்டுகுழந்தைகளையும் தலையாரிகள் கையில் கொண்டுவந்துகொடுத்தனன்.

அப்படியே மகாபாக்கியமென்று தலையாரிகளும் குழந்தைகளை வாங்கிக்கொண்டு திருவாலங்காட்டிற்கு வடக்கே இருக்கும் இருண்டுழ்ந்த காட்டிற்கொண்டுபோய் ஆலவிருட்சத்தின்கீழ் வளர்த்திவிட்டு வந்து சந்திரசேகரனென்னும்வேளாளனுக்கு சங்கதிகளை தெரிவித்து விடைபெற்றுக் கொண்டு தங்கள் தங்கள் இருப்பிடம் போய்சேர்ந்தனர் தாய்தந்தையர்களும் புத்திரன்புத்திரி என்கிறஆசையைமறந்தார்கள் இங்ஙனம் இவர்களின்படி இருக்க அடவியில் எறிந்துவிட்டுவந்த நீலன்நீலி என்னுமிரண்டு குழந்தைகளில் நீலியானவள் எழுந்திருந்து நாம்கோரிவந்தகாரியம் இன்றுதான்நிறவேறிற்றென்றும்

சேர்ந்து அந்தட்சணமே பூதகணங்களை அழைப்பித்து காடுகளை எல்லாம் சுத்தப்படுத்தி பிறகு எரும்பெருமண்டபம் ஏழுநிலைகோபுரமும் பாயபெரு மண்டபம் பத்துநிலை கோபுரமும் கட்டிமுடித்து பூதகணங்கள் புடைசூழ நீலியும் நீலனும் அங்கேயிருந்துக்கொண்டு பலவித தான்னியங்களையும் பலவித ஆடையாபரணங்களையும் உற்பத்திச்செய்து வைத்துக்கொண்டு சகலதேசத் தாருங்கேட்டு ஆச்சரியப்படும்படியாக அதிகசரசமாக வித்துக்கொண்டு வந்தார்கள்.

இப்படி இருக்கின்றக்காலத்தில் பாம்பு கடித்திறந்துப்போன அதிரோஷனென்னும் வேதியன் இரண்டாவது பிறப்பு வேளாளராகப்பிறந்து மூன்றாவதுப்பிறப்பு காஞ்சிபுறத்தில் ஆனந்த செட்டியாரின் மனையாளாகிய அப்புஜமென்பவள் வயற்றில் மந்திரவாளொரு வைகர்த்தன் பிறந்தனன் அப்படிப்பிறந்த அருமைப் புதல்வனைப் பார்த்து அன்னைதந்தையர்களிருவரும் அதிக சந்தோஷமுற்று புரோகிதர்களையும்பெரியோர்களையுங்கொண்டு அவர்களால் தினகரனென்னு நாமகரணஞ்செய்வித்து அருமையாகவளர்த்து வருதனர் ஐந்து வயதானவுடனே பள்ளியில்வைத்து சகலவேதாகமப் புராணங்களையும் வாசித்துக் கொண்டுவருகிறநாளில் தினகரனுக்கோ வயதுபதினெழுகத் தாய்தகப்பன்மார்கள் கண்டு புத்திரனுக்கு திருமணம் கூட்டி வைக்கவேண்டுமென்று மனதில் எண்ணி உடனே தங்களுடைய ஊரில் பொன்னானங்கை என்னும் ஓர் பெண்ணைத்தேடி மைந்தனுக்கு விவாகத்தை முடித்து வைத்து சிலநாள்வரையிலும் அவர்களிருந்து காலஞ்சென்றனர்.

அப்படியவர்கள் சென்றபிறகு தினகரசெட்டியென்பவன் தன்னுடையதகப்பனார் செய்தவர்த்தகத்தை தானேநடத்திக் கொண்டு தகப்பனைவிட அதிகசாமர்த்தியமாக செய்துக்கொண்டு வருகிற காலத்தில் ஈஸ்வரனுடைய கிருபாகடாட்சத்தினால் அவனுடைய மனைவியாகிய பொன்னானங்கையின் வயற்றில் ஓர் ஆண்குழந்தைப் பிறந்தது அக்குழந்தையை நாளொரு மேனியும் பொழுதொருவண்ணமுமாக வளர்த்து வந்தனர் தினகரசெட்டியோ தேசதேசங்களுக்குச் சென்று சரக்குகளை கொள்முதலும் அதை இன்னொரு தேசத்திற்கொண்டுபோய் விற்பதுமாக விருக்கின்றபோது திருவாலங்காட்டில் ஆரோ ஒருஸ்திரி பலவிதமான தான்னியங்களும் பலவிதமான ஆடையாபரணங்களும் அதிகநயமாக விற்பதைக்கேள்விப்பட்டு வீட்டிற்கு

வந்து தன்மனைவியாகிய பொன்னனங்கையை அழைத்து வாரும்படி
பொன்னனங்கையே காஞ்சிபுரத்திற்கு வடக்கே திருவாலங்காட்டி
ல் ஒருஸ்திரீயானவள் காசிக்குக்கலஞ் செல்லும் நட்டுக் கொருசே
ஸையாக விற்றுக் கொண்டு வருகின்றாளாம் நம்மோடொத்த வர்த்
தகரெல்லாஞ் சென்று வாங்கிக்கொண்டுவந்து வியாபாரஞ்செய்கின்
றார்கள் ஆகலால் யாமும் திருவாலங்காட்டிற்குப் போகவேண்டும்
சீக்கிரம் கட்டுசாதங் கட்டடியென்றனன்.

அப்போதவன் பத்தினியாகிய பொன்னனங்கை யானவள் க
ணவனைப்பார்த்து வாருமையர் என் பிராணநாதரே உமதுதாய் தந்
தையர்கள் சொன்னதை மறந்துவிட்டீரோ தெற்கு மேற்கு வடக்கு
இந்த மூன்றுதிக்கிலும் போய் வர்த்தகம் செய்யவே யொழிய வ
டக்கு திசையை எக்காலத்திலும் நோக்கிப் போகவேண்டா மென்
றுச் சொல்லியிருக்கின்றார்களே அதைநீர் மறந்து எப்படி இப்போ
து வடக்கு திசையை நோக்கி வர்த்தகத்திற்கு போறீர் என்று
என்னுடன் புகன்றீர் நமக்கோ அளவற்ற திரவியமிருக்கின்றது அ
ந்த வைத்துக்கொண்டே நாம்வெகுகாலம் ஜீவிக்கலாம் ஆதலால்
நீர் வடக்கே வர்த்தகம் செய்யப் போகிறே னென்றதை மறந்து வி
டும் என்று மனைவியானவள் சொல்லியபோது தினகர செட்டியான
வன் கேட்டு மனையாளைப் பார்த்து அடி பயித்தியக்காரி என்ன
வார்த்தை சொன்னாயடி பெண்புத்தியைக்கேட்டு புருஷாள் கெடப்
பார்களோ வருகிறவினை வழியில் தங்குமோ வாராதவை வருந்திய
ழைத்தாலும் வருமோ என்றைத் து மண்ணின்மேல் பிறந்தோமோ அ
ன்றைக்கே சாவு நிட்சயமாக விருக்க அதையறியாமல் பேசுகி
றாய் அன்றியும் என்னுடன் பிறந்த மந்திரவாள் என்கையிலிருக்கு
மளவும் என்னை தேவர்களாலும் மூவர்களாலும் இன்னுமற்றவர்க
ளாலும் ஜெயிக்கமுடியாது அப்படியிருக்க நீயேன் வருத்தப்படு
கிறாய் சீக்கிரம் கட்டுசாதங் கட்டடியென்றனன்.

அப்படியே கட்டுசாதங்களை கட்டிவைத்து மறுபடியும் கண
வனைப்பார்த்து வாருமையா பிராணநாதரே அடியாள் என்ன சொ
ல்லியுங் கேளாமல் ஏதோபிடிவாத மாகப்போகிறீ ரென்ற படியா
ல் யானெப்படி குழந்தையைவைத்துக்கொண்டு தனியாகவிரு
ப்பேன் யானும் உங்களுடன் கூட துணையாக வருகின்றேன் சுவாமி
என்றபோது தினகரன் என்னடி ஏடாகூடமான வார்த்தைகள்பே

சுறுய் எவர்களுக்கடுக்கும் பேறம் செய்யப்போகின்றவர் பெண்சா
தியையும் கூட அழைத்துக்கொண்டு போவார்களோ நம்மோடொ
த்தச் செட்டிமார்கள் நம்மைப்பார்த்து நகைக்க மாட்டார்களா இ
தோதான் இன்றைக்குச்சென்று நாளைக்குவந்து விடுகேறுகின்றே
ன் நீ குழந்தையை வைத்துக்கொண்டு பத்திரமாகவிருப்பாய் என அ
துகேட்டு பெண்ணனங்கையானவள் கேளுமையா சுவாமி எனக்கு
என்மாமி மாமனார் சொன்ன வாக்கியங்களை யான் ஒருக்காலும்மற
க்கமாட்டேன் உன்னையும் விட்டு ஒரு க்ஷணநேரமாகிலும் பிரிந்தி
ருக்கமாட்டேன் என்றனள்.

அவ்வார்த்தையைக் கேட்டுணர்ந்த ரத்னகர செட்டியா
னவன் பத்தினியைப்பார்த்து வாராயடிப் பெண்ணனங்கை
யே நீ இப்படி பிடிவாதம்செய்வது நியாயமல்லவென்று அனே
க விதமாகச்சொல்லியும் அவள் கேளாமையினால் கட்டுசாதமூட்
டையும் கையிலெடுத்துக்கொண்டு பெண்சாதியையும் அழைத்துக்
கொண்டு காஞ்சிபுறத்தைவிட்டு திருவாலங்காட்டை நோக்கி வருகி
றபோது வெய்யற்காலமானதால் நடக்கமுடியாமல் பெண்ணனங்
கையானவள் தவிக்கின்றபோது செட்டியானவன்கண்டு மனந்தாளா
மல் வருகிறவழியிலிருக்கும் தக்கோலமெ பேறம் பாக்கத்தின் ஆற்ற
ங்கரை யோறம் ஓங்கி வளர்ந்திருக்கும்படியான ஓர் ஆலவிருட்சத்
தின் கீழ்வந்து உட்கார்ந்தார்கள் அப்படி உட்கார்ந்துக் கொண்டி
ருக்கையில் பெண்ணனங்கையானவளுக்கு வெய்யலில் நடந்து வந்
த விடாயினால் நித்திரையானது வந்தபோது தன்னுடையக் கண
வன் தொடையின்மேல் தலையைவைத்துக் கொண்டு குழந்தையை த
ன்பக்கத்தில் வளர்த்திக்கொண்டு தன்னை மறந்து நித்திரைப்போய்
விட்டனள்.

அப்போது செட்டியானவனுக்குபுத்தியானது மாறி பெண்சா
தி பின்னை என்கிறபாவமும் கொஞ்சமேனும் இல்லாமல் என்ன என்
றுதூறென்றால்சாயிவளைவிட்டுக்கொண்டுப்போகவே தகாது அப்
படிக்கு இட்டுக்கொண்டுப் போவோமென்றாலும் இவள் நம்மோடு
கூடநடந்துவரமாட்டாள் ஆதலால் இவளை இங்கையே விட்டு விட்
டுப்போவோமானால் நித்திரைத்தெளிந்து எழுந்து வீடுபோய்சேரு
வாள் என்றுதன் மனதை திடப்படுத்திக் கொண்டு அவள் தலைக்கு

உயரமாக மண்ணைக் குவித்துவைத்துவிட்டு கட்டுசாத மூட்டையை யெடுத்துக்கொண்டு திருவாலங் காட்டை நோக்கி நடந்தான்.

அப்படி செட்டியானவன் போனபின்பு நித்திரை செய்துகொண்டிருந்த பெண்ணானங்கை யானவள் நித்திரைநீங்கி எழுந்திருந்து பார்க்கின்றபோது கணவனையுங் கட்டுசாத மூட்டையுங் காணாமையால் மனந் திடுக்கிட்டு குழந்தையைக் கையிலெடுத்துக் கொண்டு கதறிக்கு மோடிப்பார்த்துங் காணாமையால் மறுபடியும் ஆலவிருட்சத்தின் கீழ்வந்துக் குந்திக்கொண்டு சிந்தையானது கலங்கி செட்டிப்பெண்ணானவள் கண்ணீர் பெருகக் கதறிக் கதறி அழுது ஆ தெய்வமே இப்படியும் விதி எனக்கென் றலையில் எழுதினதோ என்பிராணநாதரே என்னை இந்த தக்கோலம் பேறம் பாத்தின் ஆற்றங் கரையில அநாதி பட்சியைப்போல் விட்டுவிட்டுப்போக என்னமாய் மனந்துணிந்தீரோ இப்படி செய்ய வேணுமென்று எத்தனைநாள எண்ணங் கொண்டிருந்தீரோ பூரணமாய் போனீரோ தங்களுக்கு யாதொரு குற்றமும் செய்தறியேனே என்மீதுத் தங்களுக்குக் கோபமிருந்த போதினும் பாலன்முகத்தையும் பாராமல் போனீரே எந்த வழியாகப் போனீரென்று உம்மைத் தேடிக் கொண்டு வருவேன் எனக்கு யாதொன்றும் தோற்றவில்லையே வந்தவழியுந் தெரிய வில்லையே என்று கோடி கோடென்றுக் குந்தி அழுதுக் கொண்டிருந்தாள்.

நீலிசெட்டிப் பெண்ணிடம்

வருதல்.

அப்போது திருவாலங் காட்டில் ஆலயங் கொண்டு எழுந்தருளி இராநின்ற நீலியானவள் இக்கனம் செட்டிப் பெண்தனியாக நின்றுப் புலம்பிக்கொண் டிருப்பதை அறிந்து அந்தட்சணமே தாயனு சிவநீலியை அழைத்து சமாச் சாரங்களை சொல்லி பத்திரமாகஇருமென்று உத்திரவுசெய்துவிட்டு வேளாளஸ்திரீயைப்போல ரூபமெடுத்துக்கொண்டு தக்கோலம் பேறம்பாத்தின் ஆற்றங்கரையில் அழுதுக்கொண்டிருக்கும் செட்டிப் பெண்ணெதிரே நின்று ஆரம்மா நீ இந்த ஆற்றங்கரையோரத்தில் அறியாதபாலகனை கையில்வைத்துக் கொண்டு அ

ண்டு என்னையும் வாவென்றழைத்தபோது யானும் என்குழந்தையை கையிலெடுத்துக் கொண்டு அவர் பின் தொடர்ந்து வருகையில் உச்சிவெய்யிலில் நடக்க முடியாமல் பாதைப்படுவதை என் பிராணநாதர் கண்டு மனந்தாளாதவராய் வெய்யல் தாழ்ந்துப் போகலாமென்று இந்த ஆலமரத்தின் நிழலிற்குக் குந்தினோம் எனக்கோ வெய்யிலில் வந்தவெயினால் நித்திரையானது வந்தது அப்போது யான் என் குழந்தையை அருகில் வளர்த்திக் கொண்டு என் புருஷனுடைய துடையின்மேல் என் தலையை வைத்து அலண்டு நித்திரைப்போய் விட்டேன் அந்த சமயத்தில் என் கணவன் கட்டுசாத மூட்டையை எடுத்துக்கொண்டு தையும் பின்னையுமாக எங்களை இங்கே விட்டு விட்டு எங்கேயோ ஓடிப்போய் விட்டார் யானும் நித்திரை நீங்கி எழுந்து பார்க்கிறபோது கணவனைக் காணமையால் கலங்கித் தவிக்கின்றேன் இது தான் எனக்கு நேர்ந்த குறை அம்மணி என்றனள்.

அதைகேட்டு மாறுரூபமாக வந்திருக்கும், நீலியானவள் செட்டிப்பெண்ணைப் பார்த்து வாராய் பெண்ணணங்கே நீ ஒன்றுக்கும் அஞ்சவேண்டாம் இப்போதுன் புருஷனிருக்கும் இடம் நீ போய் சேரும்படியாக நேராக வழிகாட்டுகிறேன் நீயும் உன் பிள்ளையும் போய்சேர்ந்து சுகமாக இருப்பீர் அன்றியும் இன்னமொரு சந்தேகமிருக்கின்றது அதாவது உனக்குக் கலியாணமான விசேஷத்தையும் உன் மாமி மாமனார் பெயரும் உன்பெயரும் உன் பிள்ளையின் பெயரும் உன் புருஷன் பெயரையும் யான் அறியும்படியாக தெரியச் சொல்வையாகில் இதோ நேராக வழிக்காட்டுகிறே னென்றபோது இவ்வார்த்தையை செட்டிப் பெண்ணானவள் கேட்டு மனந்திடுக்கிட்டு மாறுரூபமாக வந்திருக்கின்ற நீலியைப் பார்த்து, வாருமம்மணி எனக்குக் கலியாணமான விசேஷங்கள் யாவையும் சொல்ல யாதொரு தடையுமில்லை என்பெயரும் என்பிள்ளை பெயரும் சொல்ல யாதொரு குறையுமில்லை, மாமி மாமனார்பேரும் புருஷன்பேரும் என்னமாய் சொல்கிறது அவர்கள் மூன்றுபேர் பெயரையும் தவிர மற்றவர்களுடைய பேரை சொல்லுகின்றேன் நீ என்மேல் கிருபைகூர்ந்து என் புருஷனிடத்திற்குப்போகும்படி வழிகாட்டுவாயம்மாவென்று வருந்திய செட்டிப்பெண் வாய்மொழியைக் கேட்ட நீலியானவள் கொஞ்சமும் இரக்கமில்லாமல் செட்டிப் பெண்ணைப் பார்த்து அடிமாதே யான் உங்களுடைய பெயரெல்லாம் என்ன காரணத்திற்காகக் கேட்கின்றே னென்றால் உன்னுடைய வார்த்தை மெய்யென்றும் பொய்யென்றும் இதில் எனக்

...க் தெரியும் அதன் பிறகு உனக்கு நேராக வழிகாட்டுவே னென்று யோசிக்கின்றேனே ஆதலால் நீ சீக்கிரம் சொன்னால் சொல் அப்படி சொல்லாவிடில் இதோ நான் போகின்றே னென்றுக் கூறினள்.

அப்போதுச் செட்டிப் பெண்ணானவள் அழுத கண்ணும் சிந்தையுமாக அம்மணி என்று அவள் பாதத்தில் விழுந்து தாயே என்னைக் கொண்ட புருஷன் பெயரைச் சொல்லக் குலைகள் நடுங்குதே அங்கம் பதருதே எப்படி மனந் துணிந்துச் சொல்லேன், கொண்டவன் பெயரைச் சொன்னால் கொடிய நரகம் வாய்க்குமென்று பெரியோர்கள் கூறியிருக்கின்றார்களே புருஷன் பெயரைத் தவிர மற்றவர்கள் பெயரை உன்மனம்போல் சொல்லுகின்றேன் தாயே என அது கேட்டு நீலியானவள், வாருய் மாதே பெயரை வாய்விட்டு வெளியே சொன்னால் பாபமென்றுயே அந்த பெயர் நெஞ்சில் இல்லையோ அடி பயித்தியக்காரி வாய்விட்டுச் சொல்லிவிட்டால் பாபம் இல்லை யென்றும் அப்படிச் சொல்லாமல் நெஞ்சில் நினைத்திருப்பவர்களுக்கு உடனே பாபம் சம்பவிக்கு மென்றும் மேலோர் கூறியதை நீ அறிந்ததில்லையோ போடிபோ பயித்தியக்காரி இந்த அத்தவான வெளியில் கொண்டுவந்து தாயும் பிள்ளையு மாகவிட்டு விட்டு ஓடிப் போனவன் பெயரைச் சொல்ல யோசித்து யோசித்து ஒலமிட்டால் உன் புருஷனிடம் நீ போய் சேருவதெப்படி சொல்லடி சீக்கிரம் என அப்போது செட்டிப்பெண்ணும் ஆலோசித்து நாம் சொல்லாவிடில் நமக்கிவள் வழிகாட்டமாட்டாள் புருஷனைப் போய் காணமாட்டோம், வருகின்ற பாவம் வருதட்டும் சொல்லி தொலைப்போமென்று மனந் துணிந்து, தனக்கு விவாகமாகிறபோது அங்கு வந்திருந்த பந்து மித்திரர் முதலானவர்களுடன் வேதியர்களையும் நடத்திய கலியாண சடங்குகள் யாவையும் ஆதியோடந்தமாக உரைத்து வருகிறபோது நீலியுங்கேட்டுசெட்டிப்பெண்ணைப் பார்த்து வாராய் மாதே கலியாண விசேஷங்கள் கூறியது போதும் உன் புருஷன் முதலான பெயரைக் கூறுவாய் மாதே என அப்படியே நல்லதென்று செட்டிப் பெண்ணும கேளுமம்மா தாயே என்பெயர் பெண்ணனங்கை என் பிள்ளை பெயர் சந்திரசேகரன் என் மாமி பெயர் அம்புஜம்மாள், என்மாமனார் பெயர் ஆனந்த செட்டியார் என் புருஷன் பெயர் தினகர செட்டியார் என்றுக கூறினள்.

நீலிசெட்டிப் பெண்ணின் காஞ்சிபுரம் போகும்படியாக வழிகாட்டி விட்டு செட்டியிடம் வருதல்.

அவ்வாறு கூறியப் பெயர்களை எல்லாம் நீலியானவள் கேட்டு சந்தோஷமாகி செட்டிப் பெண்ணைப் பார்த்துவாருய் பெண்ணணங்கையே இதோ பார்த்தையா இந்த வழியே நேராகச் செல்வையாகில் உன் புருஷனிருக்குமிடம் கொண்டுபோய் விடும் நீயும் உன் புருஷனைக் கண்டு சந்தோஷ மடைவாய் என்றுக் காஞ்சி புறத்திற்கு போய் சேரும்படியாக வழிகாட்டிய போது செட்டிப் பெண்ணும் நீலி இடத்தில் செல்வ பெற்றுக் கொண்டு காஞ்சிபுரம் போய்சேர்ந்து தன் னையிற் புருஷ புருஷனைக் காணாமையால் தனது பந்துமித்ரர்களிடம் சொல்லி தன் குறைகளை யாற்றிக்கொண்டு அல்லும் பகலும் அறுபது நாழிகையும் கணவனுடைய வரவையே எதிர்ப்பார்த்துக் கொண்டிருந்தனள் அவளப்படியிருக்க இங்ஙனம் நீலியானவள் செட்டியைத் தேடிக்கொண்டு வருகிறவள் என்ன ஆலோசிக்கின்றாள் எனில் நாம் இப்போது செட்டியின் பெண்சாதியைப் போல் ரூபம் எடுத்துக் கொண்டு போய் அவனை மருத்துக் கொல்லவோ மென்றாலோ, நமது கையில் குழந்தை யில்லையே இதற்கென்ன செய்வோ மென்று எண்ணுதம் எண்ணி சற்றுநேரம் ஆலோசித்து பிறகு தனது தமயனாராகிய ஸ்ரீ மகா விஷ்ணுவை மனதில் நினைத்து ஸ்தோத்திரம் செய்தனள் அப்போது கபடநாடக சூஸ்திரவதாரியாகிய மகாவிஷ்ணுவானவர் கருடவாகன ரூடராய் வைகுந்தத்தை விட்டு நீலியின் முன்வந்து தோன்றியபோது நீலியானவள் கண்டு சாஷ்டாங்கமாக தண்டம் சமர்ப்பித்து எழுந்து எதிரில் நிற்க மகா விஷ்ணுவானவர் பார்த்து வாரும்மமா நீலியே இப்போது நீ என்னை நினைத்த காரியம் யாது அதனை ஆதியோடந்த மாக யானறியும்படி தெரியச் சொல்லுவாய் அம்மாவென்றனர்,

அப்போது நீலியானவள் அண்ணனைத் தோத்திரஞ் செய்து வாருமண்ணா நான் கோரிய காரியம் யாவும் தங்களுடைய கிருபா கடாக்ஷத்தினால் நிறைவேறியது இன்னம் முக்கியமான காரியம் ஒன் றி

ருக்கின்றது அதாவது நான்பழிகருப் பழிவாங்கவந்த அச்செட்டியி
ன் பெண்சாதிபோல வேடம்பூண்டு போய் அவனைக் கொல்வோமெ
ன்றால் அவன் பெண்சாதிக் கையில் ஒரு ஆண் குழந்தை யிருக்கின்ற
து அதுபோல் என்கையிலும் இருந்தாலல்லவோ அவன் பெண்சாதி
யைப்போல் ரூபமெடுத்துப்போய் மடக்கலாம் என் செய்வேன் என
சபதம் வீணாகின்றதே அண்ணாவென்று அழுதுப் புலம்புகிறபோது
ஸ்ரீ மகா விஷ்ணுவானவர் மனது கூர்ந்து வாருயம்மா தங்கையே நீ
இதற்காக விசனப்பட வேண்டாம் ஆதியில் அந்த பிராமணப் பெண்
தமயன் திருமூர்த்திகளோடு தேவர் முதலானவர்களுடன் ஆகாயவா
ணி பூமாதேவி இவர்களை சாட்சியாக வைத்து தன் தங்கையின் வயி
ற்றி லிருந்த கருவை கையிலெடுத்து கள்ளிச் செடியின் மீதுப்போட்
டு இப்பழியை யாரொருவர் வந்து பேற்றுக் கொள்ளுகிறார்களோ அ
வர்கள் கள்ளியைக் கிள்ளினால் பிள்ளையாகவும் கருவேலங்காயை அ
ருத்துக் கட்டினால் சிலங்கையாகவும் ஆகவேணுமென்று சொல்லியி
ருக்கின்றமையால் அம்மொழி தப்பாது ஆதலால் நீ இந்த க்ஷணமே
அவ்வாறு செய்து குழந்தையை எடுத்துக் கொண்டுபோய் செட்டி
யை மருத்து உன் பழியை தீர்த்துக் கொள்வாய் என்று ஸ்ரீ மகாவி
ஷ்ணுவானவர் கூற அம்மொழியைக் கேட்டுணர்ந்த நீலியும் ஆனந்த
சந்தோஷமாகி அண்ணனை மிகவும் கொண்டாடி நின்றனள் அப்போ
து மகாவிஷ்ணுவும் தங்கையிடத்தில் விடை பெற்றுக் கொண்டு வை
குந்தம் போய் சேர்ந்தனர்.

அதன் பின்பு நீலியானவள் மகாவிஷ்ணு கூறிய வண்ணம் அ
ந்தக்ஷணமே கள்ளிசெடியின் அருகிற் சென்றுக் கள்ளிச்செடியைக்கி
ள்ள பிள்ளையாயின, கருவேலங்காயை அருத்துக்கட்ட சிலங்கையா
யின கண்டு களிகூர்ந்து இனி நம்முடைய கோரிக்கை ஈடேறிற்றென்
று உடனே செட்டிப் பெண்போல் ரூபம் எடுத்துக்கொண்டு வருகிற
போது செட்டியானவன் அங்குள்ள ஓர் தாமரைத் தடாகத்தின் க
ரையில் குந்திக் கொண்டிருந்தனன். அப்போது நீலியானவள் செட்டிப்
பெண் குழந்தையைக் கையில் எடுத்துக்கொண்டு செட்டியின் முன்
னே வந்து நின்று வாருமையா செட்டியாரே யானென்னக் கொடுமை
செய்தேன் என்ன துரோகம் பண்ணினேன் என்ன வஞ்சகஞ் செய்
தேன எப்பேர்ப்பட்டுமக்கு என்னகோபம் இப்படி என்பேரில் தான் பே
ரோ கோபமிருந்த போதிலும் உன் பிள்ளையின்மீது என்ன கோப
மோ அறியேன் அப்படி என்னகோப மிருந்தபோதிலும் என்னையும

என் பிள்ளையையும், அநாதைகளை மானே காட்டு வழியில் விட்டு விட்டு என்னமாய் மனந் துணிந்து வந்தீரோ உம்மனம் என்னகல்லோ பாறையோ இரும்போ இருவருக்கும் கட்டிய கட்டுசாதத்தையும் எடுத்துக்கொண்டோடி வந்தீரே ஓ பிராணநாதா என்றுப் பலவாறுங்கூறியபோது செட்டியானவன் கேட்டு திடுக்கிட்டு ஒன்றும் சொல்லவாய வாருமல் சற்றுநேரஞ் சும்மா விருந்து தன் மனதில் என்ன ஆலோசிக்கின்றுனெனில் நமது எண்ணம் சரிவராமல் போயிற்று இனி நாம யாதொரு ஆலோசனையும் செய்வதில் பிரையோசனமில்லை என்று தன்மனதை தானே தேற்றிக் கொண்டனன்.

அப்படித் தேற்றிக் கொண்ட செட்டியானவன் தன்மனைவியாகிய செட்டிப் பெண்ணைப் பார்த்து வாரூய் மாதே நான் உன்னைகபடவஞ்சனையாக விட்டு வந்தவனல்ல நீ என்னுடன் இந்தக் காட்டுவழியில் நடந்து வரமாட்டாய் என்றும் நீ நடக்கும் பரிதாபத்துடன் குழந்தை வெய்யலில் வாடி வதங்கிக் களைத்துப் போகுமென்று என்மனதில் எண்ணி தக்கோலம் பேரம்பாக்கத்தின் ஆற்றங்கரையில் விட்டுவிட்டு வந்தேன் அப்படியே வீட்டுபோ சேர்வாயென்று ஆலோசித்தேன் அப்படி நீ போய் சேர, மலும் உனக்கும் உன்பிள்ளைக்கும் ஓர் இடையூறுமில்லாமலும் தெய்வ சகாயத்தினால் என்னிடம் வந்து சேர்ந்தாய், இனி யாதொரு சந்தேகமும் வைக்கவேண்டாம் கட்டுசாதமூட்டையிந்தா இங்கு தானே பத்திரமாக குந்திக்கொண்டு இரும் நான் இந்த தடாகத்தில் இறங்கி ஸ்தானஞ் செய்து வருகிறேன் என்றனன் அப்போது நீலியாகிய செட்டிப்பெண் செட்டியைப் பார்த்து வாருமையா பிராணநாதா தக்கோலம் பேரம்பாக்கத்தின் ஆற்றங்கரையில் விட்டு விட்டு ஓடிவந்தீரே இன்னம் எங்கேயோடிப்போகஎண்ணங்கொண்டீரோ அறியேன்என்றுஎழுந்துசெட்டியின்மடியைப்பிடித்து கொள்ள செட்டியும் பெண்சாதிக்குப் பிரிய வசனங்களைச் சொல்லி நம்பிக்கை செய்தபோது மடியை விட்டனள் பிறகு செட்டியானவன் தாமரைத்தடாகத்தில் இறங்கி ஸ்தானபானங்கள் செய்து பூசை முதலானதும்முடித்துக்கொண்டு கரையேறி வந்து பெண்ஜாதியைப் பார்த்து வாரூய் மாதே கட்டுசாத மூட்டையை அவிழ்த்து எனக்கும் சாதமிட்டு நீயும் போசிப்பாய் என்றபோது நீலியாகிய செட்டிப்பெண் கணவனைப்பார்த்து வாருமையா பிராணநாதா நீர் மாத்திரம் ஸ்தானபானம் பண்ணி வந்தீரே, யான்செய்யவேண்டிய தில்லையோ ஸ்தானம் செய்யாம

ல் எப்படி உமக்குச்சாதம் பரிமாறுவேன் தேவரீர்த குழந்தையை சற்றுநேரம் பிடியும் நான் ஸ்தானம் செய்து வருகிறேனென்றனள்.

அவ்வாறே செட்டியும் சம்மதித்து குழந்தையை தன்கையிலவாங்கிக்கொண்டு மனையாளை ஸ்தானம் செய்து வருமபடியாக ஆக்கியாபித்தனன் அப்படியே நீலியாகிய செட்டிப்பெண்ணும் தாமரை தடாகத்தில் இறங்கி ஸ்தானஞ் செய்கிறவள்போல் ஒரு மந்திரத்தை உச்சரித்தனள் அப்போது செட்டிக் கையிலிருந்தக் குழந்தை யானது ஜில்லென்றுக்கிளம்பி செட்டியின்நெஞ்சைப்பிடித்து அழுத்தச்செட்டிக்கு கண்விழிப்பிதுங்கியபோது ஆவென்று அலறிகுழந்தையைகீழேபோட்டுவிட்டு மந்திரவாளை கையிலெடுத்துப் பார்க்கின்றபோது செட்டிக்குப்பூர்வஞானமானது பிறந்தன அப்போ தென்ன தோன்றுகின்றதெனில் அடடா இவள் உன்பெண்சாதியல்ல உன்னைக்கொல்லவந்த நீலி இவள் உன்பெண்சாதியைப்போல் ரூபமெடுத்துக்கொண்டு வந்திருக்கின்றாள் அது உன்பிள்ளையல்ல மாயமாய் உண்டாகியப்பிள்ளை இவளைஒருக்காலும் நம்பவேண்டாம் என்றுநினைவு உண்டாகியின்உடனே பூர்வஞானம் போய்விட்டன, பிறகு செட்டியானவன் அதிககோபத்தோடு இரண்டுகண்ணும் கோவைப்பழம்போல் சிவக்கமீசைபடபடவென்றுத்துடிக்க பல்லைநறநற வென்றுக்கடித்து, மந்திரவாளைக்கையில் பிடித்து காகரவென்று சுழட்டிக்கொண்டு மாறுருபங்கொண்டிருக்கும்நீலியை வெட்டப்போகையில் நீலியானவள் மந்திரவாளுக்குப் பயந்து, குழந்தைகையில எடுத்துக்கொண்டு செட்டிகண்ணுக்கு தோற்றுமற்படிமாயமாக மறைந்திருந்தாள்.

அப்போது செட்டியானவன் நாலுதிக்கும் திரும்பி பார்த்து பெண்சாதியைப்போல் வந்தவளைக்காணாமையால் என்ன ஆலோசிக்கிறுறெனில், நாம்நம்முடைய மனையாளின் பேச்சைக்கேளாமல் வந்தமையால் இப்பேர்க்கொத்த அபாயம் நடுவழியிலேயே வந்துவாய்த்தன இன்னம் என்னென்ன இடருகள் வந்துசம்பவிக்குமோ அறியேன், ஆயினும்பெரிதல்ல பரமேஸ்பரனுடைய கிருபாகடாட்சத்தினல் நமது கையில் மந்திரவாள் இருக்குமட்டும் நமக்குயாதொருபயமுமில்லை என்றுமனர்துணிந்து. பின்வைத்தக்காலை பின்வைக்கலாகாதென்று, மந்திரவாளைமடிமேற், சொருகிக்கொண்டு வடக்குமுகமாக, திருவாலங்காட்டைநோக்கி, கொஞ்சம்தூரம் போகிறபோது, மாயமாய்மறைந்த நீலியானவள் மறுபடியும் செட்டிப்பெண்ணைபோல் ரூபமெடுத்துக் கொண்டு குழ

தையைக் காத்திலேந்தி செட்டிக்கு முன்னுகப்போய் செட்டியை வ
ருத்து சொல்லுகிறாள். வாருமையா செட்டியாரே, என்னை அருமை
யாகத்தேடி மணம்புரிந்தீர். காஞ்சிமா நகரிலுள்ள யாவரும் புகழும்
படியாக, உபசரு பணிவிடை செய்துக் கொண்டு உமது வார்த்தைக்
கு பதிலவார்த்தை சொல்லாமல் இருந்தும், அடியாளும் உம்மைப்
போல் ஒரு புத்திரனையும் பெற்றேன், அன்றியும், தாய்தந்தைதெய்வம்
முதலானதும், கணவனைவிட வேறேயில்லை என்று முன்னோர்கள்கூறி
ய வண்ணம் அதையான் ஒன்சிற்றுக் கடவாமல் நம்பி இருந்தஎன்னை
தாயும் பிள்ளையுமாக அழைத்துக் கொண்டுவந்து தக்கோலம பேறம்
பாத்தின் ஆற்றங்கரை யோரத்தில் நித்திரைபோகிற சமையத்தில வி
ட்டு விட்டோடிவந்தீர் பின்பு யான் நித்திரைத் தெளிந்தெழுந்து உம்
மைபார்த்தபோது நீர் காணுமையால் யான அவ்விடத்தில நின்றுக்
கோடுகோடென்று குந்தியழுகிறபோது, ஆரேரெவொரு புண்ணியவதி
என்னிடம் வந்து என்னுடைய வரலார் முழுதுங் கேட்டாள் யானும்
ஆதியோடந்தமாகச்சொன்னேன் அதன் பின்புஅந்த அம்மாள் மனமி
றங்கி உம்மை கண்டு பிடிக்கும் படியாக வழிகாட்டினுள்: நான் அதே
மார்க்கமாக குழந்தையை எடுத்துக்கொண்டுவந்தேன்தேவரீர் உம்மை
யும் இங்கே கண்டேன் என் களையாறினேன் என்மீது உள்ளகோபம்
பொருத்தாட் கொள்வீர் பிராணநாதா என்று கபடமாகபபேசியெதி
ரில் நின்றனள்.

அவளை செட்டியானவன் பார்த்து, அடிசண்டாளி, இந்தக் கா
ட்டில் வாழ்கின்ற காட்டேறியோ பிரம ராட்சதையோ பூதமோ பி
ரேதமோ, பொல்லாதக் கொடிய நீலியோ அடிபாதகி, தாமரை தடா
கத்தின் அருகே வந்து இம்மாதிரியாகவே பொய் வார்த்தைகளைப்
பேசி அடி பூதகி பூதத்தைக் கொண்டுவந்து குழந்தையென்று என்
கையில் கொடுத்து என்னைக் கொல்லும்படியாக நினைத்தாய் யானும
என்னுடைய மந்திரவாளின் பலத்தினுல் தப்பிக்கொண்டு வந்து விட்
டேன், அடி அரோகி மருபடியும் என்னை வந்து மடக்குறாய் குறியா
ய் ஓடிப்போனலாச்சு இல்லா விட்டால் என்னுடைய மந்திரவாளுக்கு
பலிகொடுப்பேன் என்று செட்டியானவன் சீறி வைதபோது, மாறு
வேடம்பூண்ட நீலியாகியச் செட்டிப் பெண்ணுனவள் கண்ணீர் விட்டு
க்கதரி அழுது செட்டியைப் பார்த்து வாருமையா செட்டியாரே நா

ன் எந்த தாமரை தடாகத்தை அறிவேன் யானெப்போ உன்கையில் குழந்தையைக் கொடுத்தேன் இதென்ன ஆச்சரியமாய் வார்த்தைகள் சொல்லுகுறீர் இது என் பாவமோ, யான் உம்மை தக்கோலம் பேறம்பாத்தின் ஆற்றங்கரையிலுள்ள ஆலமரத்தண்டை பார்த்த உன்திருமுகத்தை இப்போதிங்கு பார்த்தேன், யான் உன்னைக் கொல்ல நினைப்பவளானால் உம்மை வடக்கு நோக்கிப் போக வேண்டாமென்று தடுப்பானேன், உம்மை ஒண்டியாக அனுப்பப் போகாதென்று யானும் உம்முடன் வரவேண்டிய தென்ன இதை சற்றும் ஆலோசியாமல் பேசுகின்றீர், எந்த பாதகியாகிய படுநீலி உம்மை வழிமறுத்தக்கொல்ல நினைத்தாளோ அப்பவே என் மாமி மாமனார் சொன்னபடி வடகே நோக்கிப் போகக்கூடாதென்று யான் உம்மை தடுத்தேன் நீர் என்மொழியைக் கேளாமல் வந்தீர் அப்படி வந்ததற்கு நடுவழியிலேயே தானே ஒருஸ்திரியினால் இடர்வந்ததெனச் சொல்லுகுறீர் ஆனபடியால் இன்னம் வடக்கே நோக்கிப் போவோமானால் இன்னம் என்னென்ன இடர் வருமோ பிராணநாதா இப்படியே வாரும் நமது காஞ்சிமாநகரை போய்சேர்ந்து சுகமாக விருக்கலாம் வாருமையா செட்டியாரே யென்றுக் கபடமான வார்த்தைகள் பேசி வருந்தி யழைத்தனள்.

அப்போது செட்டியானவனுக்கு மதியானது மயங்கி இவள் நம்முடைய மனையாள்தா னென்று நிட்சயித்து அவளைப்பார்த்து வாருயடி மாதே. சகலருமறிய நான் வர்த்தகத்திற்கு வந்துஎன்னுடைத்தச் செட்டிக ளெல்லாம் எனக்கு முன்போயிருக்க நான் இப்படியே திரும்பிப் போவோமானால், அனைவரும் நகைப்பார்கள் என்ன இடர்வந்தபோதிலும் திருவாலங் காட்டுக்குப் போகாமல் திரும்பமாட்டேன் என்னிடத்தில் மந்திரவாள் இருக்குமளவும், எனக்கு யாதொருபயமும் இல்லை, இப்படியென்று, செட்டியும் மாறு ரூபங்கொண்டு வந்திருக்கும் நீலியும் பேசிக்கொண்டே போகிறதுபோது செட்டிப் பெண்ணாகிய நீலி செட்டியைப் பார்த்து வாருமையா செட்டியாரே இந்தக் குழந்தையைச் சற்றுப்பிடியும், நான் சின்ன சலபாதைக்குப் போய் வருகிறே னென, அப்போது செட்டியானவன், முன்பு பட்ட ஒருபயத்தினால். அச்ச முடையவனாகவே குழந்தையைக் கையில் வாங்கிக்கொண்டு முத்தங் கொடுத்து கொஞ்சிவிளையாடிக் கொண்டிருந்தனன், அப்போது நீலியானவள் அங்குள்ள ஓர் செடிமறைவாகச் சென்று முன்போல் ஒரு மந்திரத்தை உச்சரித்தபோது சிறு குழந்தை

யானது சீறி பிரம ராட்சதன்போல் எழும்பி செட்டியைக்கொல்ல எ
த்தனிக்கிறபோது, செட்டியானவன் திடுக்கிட்டு கையுங்காலும் உதற
விட்டுக்கொண்டு கீழேவிழுந்துப் புரண்டு எழுந்து அடடா முன்னொ
ருதரம் மோசம்போயி இருந்தும் மறுபடியும் மோசம்போயி இருந்து
ம் மறுபடியும் மோசம் போனேனே என்று மனம் துடித்து மந்திர
வாளை கையிலுருவிக் கொண்டு ஓடினன்,

அதகண்டு செடிமறவாகப் போயிருந்த நீலியானவள் அகோரமா
கிய ரூபங்களை எடுத்துக்கொண்டு பேறிடிமுழக்கம் போல் கர்ஜ்ஜித்து
செட்டியின் எதிரேவந்து ஆவென்று வாயைத்திறந்து முழுங்க வருகி
றபோது மந்திரவாளினுடைய பலத்தினல் மந்திரவாளைக் கையிலுரு
விக்கொண்டு போனகையில் நீலியானவளுக்குமந்திரவாளுடைய மகிமை
யினல் செட்டியின் அருகிற் செல்ல முடியாமல் அனேகவிதமாகிய ரூ
பங்களை எடுத்தெடுத்து, செட்டியைவந்து மிறட்டியபோது, செட்டி
யானவன் குடல் நடுங்கி பயந்து ஓட்டமாக ஓடியபோது அங்கனே தி
ருவாலங் காட்டில் வாசம் செய்யும்படியான வேளாளர்கள் எழுபது
பேரும் கூட்டமாகக் கூடி குந்திக்கொண்டு அவர்கள் ஏதோ ஒருஞா
யங்கள் பேசிக்கொண் டிருந்தனர்.

செட்டி வேளாளரிடம் போய்
முறையிடுதல்.

அப்போது செட்டி அலறி அழுதுக் கொண்டு ஓடிஎழுபதுபேர்
வேளாளர்கள் கூட்டமாகக் கூடி யிருக்கும் சபை முன்னே போய் அ
ழுதகண்ணும் சிந்தையுமாக நின்றபோது வேளாளர்கள் செட்டியைப்
பார்த்து உட்காரும்படியாகச் செய்து பிறகு வாருமையா செட்டியா
ரே நீர் எந்த ஊர் உன்பெயரென்ன நீ இங்குவந்த காரணம் யாதுஅ
தையாவும் யாங்கள் அனைவரும் அறியும்படியாக ஆதியோ டந்தமாக
சொல்லவேண்டு மென்றபோது, செட்டி வாருமையா வேளாளமார்க
ளே, யான் இருப்பது காஞ்சிபுறம் என்பெயர் தினகர செட்டியார் எ
ன் தந்தைபேர் ஆனந்த செட்டியார் என்தாயார்பேர் அம்புஜம்மாள்
என் பெண்சாதிபேர் பெண்ணனங்கை எனக்கு விவாகமான ஐந்து

அதிர்ஷ்டத்திற் கெல்லாம் என்னுடைய தாய்தந்தையர் இருவரும் இறந்துபோனார்கள் பிறகு யானும் என்மனைவியும் வாழ்ந்துக்கொண்டு வருகிறகாலில் ஈஸ்வரனுடைய கிருபாகடாக்ஷத்தினால் எங்களுக்கோர் புத்திரன் பிறந்தன அப்படி இருக்கிறபோது திருவாலங்காட்டில் யாரோவொரு ஸ்திரீஜாதியானவள காசிக்குக் கலெசெல்லாம் தட்டிக்கொரு சேனையுமாக விற்கின்றதாய் கேள்விப்பட்டு யான் என் பெண்சாதியை அழைத்து இந்த சங்கதிகளைச் சொல்லி கட்டுசாதம் கட்டுமென்றேன் அது கேட்டு அவள் என்னை வடக்கு திசைநோக்கி வியாபாரத்திற்குப் போகவேண்டாம் என்று தடுத்து அப்போதவள் கூறியது யாதெனில் வாருமையா பிராண நாதரே உமது தாய்தந்தையராகிய எனது மாமி மாமனார் சொன்னதாவது கிழக்கு தெற்கு மேற்கு இந்த மூன்று திக்கும் சென்று வர்த்தகம் செய்து வரட்டும், வடக்குதிக்குமாத்திரம் உன்புருஷனை போகவொட்டாதே யென்று சொல்லினார்கள் அதேனெனில அப்படி வடக்குதிசைபோனால் ஒரு ஸ்திரீஜாதிக்கையில் மாண்டுபோவார் என்றனர்! என்று இவ்வாறுக்கூறி என்னை தடுத்தனள யானும் அவள் மொழியைக் கேளாமல் ஒரே பிடிவாதமாகப் பிரயாணப் பட்டபோது, அவளும் என்னுடன் கூட வருவேனென்று பிடிவாதம செய்தனள, அப்படியே யானும் அவளை தாயும்பிள்ளையுமாக அழைத்துக்கொண்டு வருகிறபோது அவள் வெய்யிலில் நடக்கமாட்டாமல் களைத்துப் போவதை யான் கண்டு மனம தாளாதவனாய், தக்கோலம பேறம்பாத்தின் ஆற்றங்கரை யோரத்தில் இருக்கும் ஆலமரத்தின் கீழ்வந்து தங்கியபோது அவளுக்கு நடந்துவந்த அலுப்பினால் நித்திரைபோய் விட்டனள் அப்போது யான் என்னயோசித்தேனெனில் இவள் நம்முடன் கூட நடந்து வரமாட்டாள் இங்கனே விட்டுப் போவோமாகில் நித்திரைத் தெளிந்து எழுந்து காஞ்சீபுரம்போய் சேர்வாளென்று விட்டு விட்டு யான் தனியாக வருற வழியில யாரோவொரு ஸ்திரீயானவள் ஒரு குழந்தையைக் கையில் எடுத்துக் கொண்டு வந்து என்னை மடக்கி அகோரரூபங்களைக் காட்டி ஆவென வாயைத்திறந்து முழுங்க வந்தனள் அதுகண்டு யானும பயந்து உம்மிடம் ஓடி வந்தேன் என்பயத்தை தீர்த்து காப்பாற்றுவது உங்களுடையக் கடமை என்றபோது எழுபதுபேர் வேளாளர்களும் கேட்டு செட்டியைத் தேற்றி தங்களிடத் திலேயே வைத்துக் கொண்டு பிறகு தங்களுடைய ஞாயங்களைப் பேசிக் கொண்டிருந்தார்கள்.

நீலிசெட்டியின் பெண்சாதிப்போல் ரூபமெடுத்துக்கொண்டு வேளாளர்களிடம் வருதல்.

அப்படி யிருக்கிறபோது நீலியானவள் என்ன ஆலோசிக்கிறாளென்றால் எவ்விதமான தந்திரசூதுகள் செய்தும் செட்டியானவன் மந்திரவாளி னுடைய பலத்தினாலே நம்மை ஏமாற்றிவிட்டு ஓடிப்போனான் அவன் எங்கே போனாலும் அவனைவிட்டுப் போகிறதில்லை கலுழ்தகட்டும் நமது எண்ணத்தின்படியே ஒரு பழிக்கு எழுபத்தோர் பழி வாங்க எழுபதுபேர் வேளாளரும் கூட்டமாக இருக்கின்றார்கள் இதுவே நல்ல சமயமென்று தன்மனதில் எண்ணி அந்தட்சணமே செட்டியின் பெண்சாதியைப்போல் ரூபமெடுத்துக் கொண்டு கையில் குழந்தையை யேந்தி அன்னம்போல் அசைந்து மெதுவாக நடந்து அழுதகண்ணும் சிந்தையுமாகப் புலம்பிக்கொண்டு கூட்டமாக் குந்தியிருக்கும் வேளாளர்கள் முன்போய் நின்று என்புருஷனைப் பார்த்தீர்களாவென்று புலம்பியபோது வேளாளர்கள் செட்டிப் பெண்ணைப்பார்த்து வாருமம்மா மாதே நீயார் உன்பெயரென்ன உன் ஊரெங்கே இப்போது சிறு குழந்தையைக் கையிலெடுத்துக் கொண்டு அழுதகண்ணும் சிந்தையுமாக இங்குவந்த காரியம் என்ன அதை தாங்கள் யாவரும் அறியும்படியாகத் தெரியச் சொல்லுமம்மா வென்றனர்.

அப்போது நீலியாகிய செட்டிப்பெண் வேளாளர்களைப் பார்த்து என்னசொல்லுகிறாளென்றால், கேளுமையா தகப்பன் மார்களே, சமையன்மீர்களே, யாங்களிருப்பது காஞ்சிபுரம், என்புருஷனார் என்னை இட்டுக் கொண்டு வந்து தாயும் பிள்ளையுமாக எங்களை தவிக்கவிட்டு ஓடிவந்து விட்டார். அவரைத்தேடிக்காணாமல் அலைகின்றேன் அண்ணைமார்களே என்று அழுகிறபோது வேளாளர்கள் பார்த்து செட்டிப் பெண்ணிற்கு தயிரியஞ்சொல்லி, பிறகு அங்கனம் இவளுக்கு முன்வந்து முறையிட்டுக் கொண்ட செட்டியை அழைத்து, வாருமையா செ

ட்டியாரே நீர் இப்படியும் செய்யலாமா பெண்சாதியையும் பிள்ளையையும் அழைத்துக் கொண்டு வந்து தக்கோலம் பெறம்பாக்கின ஆற்றங்கரையோரத்தில் விட்டு விட்டு ஓடிவரலாமா, அதோ பாரும் உன் பெண்சாதியும் பிள்ளையும் வந்திருக்கின்றார்கள் பாருமென்றனர். அம்மொழியைக் கேட்டுணர்ந்த செட்டியானவன் வேளாளர்களைப் பார்த்து; கேளுமையா வேளாளமார்களே, அவள் மொழியை ஒருக்காலும் நம்பாதீர்கள் நான் வர்த்தகம் செய்யும்படியாக வந்தவன் என் தக்கோலம் பெறம்பாக்கத்தில் ஆற்றங்கரையில் ஏன் விட்டு விட்டு வருகிறேன், இது ஆச்சரியமான வார்த்தையாக இருக்கின்றது, அவள் பேச்சை கொஞ்சமும் நம்பவேண்டாம், இவள் தான் என்னை வழிமடக்கி பட்சிக்கும்படியாக வந்தவள் தாங்கள் ஊரவரும் ஆலோசித்து அவளை அழைத்து உன்கணவன் உன்னை ஏன் அழைத்து வராமென்று கேட்பீருகில் அப்போது அவள் திருட்டுவார்த்தை தங்களுக்கு நன்றாய்த் தெரியவரு மென்றனன்.

அம்மொழியைக் கேட்டுணர்ந்த வேளாளமார்கள் அனைவரும் அக்ஷணமே நீலியாகிய செட்டிப் பெண்ணை அழைத்து கேளாய்மாதே இவர்தானா உன் புருஷனென்றுக் கேட்க செட்டிப்பெண்ணாகிய நீலி அங்குள்ளவர் மனம் உருகும்படியாக அழுதுவென்று அலறி ஐயா இவர்தான் என் புருஷன் என்றனள், அப்போது வேளாளமார்கள் அனைவரும், செட்டிப்பெண்ணைப் பார்த்து மாதே, வர்த்தகம் செய்ய வந்த உன் புருஷன் உன்னையேன் கூட அழைத்துக் கொண்டுவந்தானா அல்லது நீயாக வந்தாயா அதை அறியும்படி தெரியச்சொலவாயானால் உன் மொழி மெய்யென்று நம்புவோமென்றனர், அப்போது நீலியாகிய செட்டிப்பெண் வேளாளர்களைப் பார்த்து கேளுமையா தகப்பன்மார்களே ? தமயன்மார்களே ! என் புருஷனோடு கூட வந்தது யேனென்றால் என்னுடைய மாமிமாமனார் காலம் செல்லாததற்கு முன்னமே என்னிடம் சொல்லிவைத்த தென்னவென்றால் கிழக்கு ! தெற்கு மேற்கு ? இந்த மூன்று திக்கிலும் உன் புருஷன் வர்த்தகம் செய்து வரட்டும். வடக்கு திக்குமாத்திரம் போகவேண்டாமென்று தடுப்பாய் என்றபோது யான் என் மாமி மாமனாரைப் பார்த்து ஏன் வடக்குதிக்குப்போகக்கூடா தென்று தடுத்துக் கேட்டேன், அப்போதவர்கள் கூறியது யாதெனில் அப்படி வடக்கு திக்குபோவானாகில் அங்கு ஒரு ஸ்திரீஜாதியினால் மரணமடைவா னென்றார், அதையான் கேட்டு

ணர்ந்தவள் ஆதலால் இவரை வடக்குப் போக வேண்டாமென்று த
டுத்தேன் என்மாமி மாமனார் சொன்னதையு மறைத்தேன், என்ன
சொல்லியுங் கேளாமல் ஒரே பிடிவாதமாகப் பிரையாணப்பட்டபோ
து யானும் என்குழந்தையை எடுத்துக் கொண்டு அவருடன் கூடப்பிர
யாணப்பட்டேன் ; அப்போதென்னை வரவேண்டாமென்று அவர்
தடுக்க யானும் ஒரேபிடிவாதமாக கூடத்தொடர்ந்தபோது செட்டியார்
இரங்கும் மனமிறங்கி கட்டுசாத மூட்டையை அவர்கையி லெடுத்துக்
கொண்டு முன்னே நடக்கயானும் குழந்தையை யெடுத்துக் கொண்டு
பின்னே நடந்து வருகிறபோது அதிக தீட்சண்யமான வெய்யல் காய்
வதினாலும் செட்டியார்க் கண்டு வெய்பல் தாழ்ந்துப் போகலாமென்
று எண்ணித் திருக்கோலம் பேறம்பாத்தின் ஆற்றங்கரை யோரத்தின்
அருகில் இருக்கும் ஆலமரத்தின் கீழ்வந்து குந்தினோம் அப்போதென
க்கு வெய்யலில் வந்த வெட்டாயினால், நித்திரையானது வந்தபோது யா
ன் குழந்தையை அருகில் வளர்த்திக் கொண்டு, இவர் துடையின் மீ
து என் தலையை வைத்துக்கொண்டு நித்திரை போய்விட்டேன்,

அந்த சமயம்பார்த்து என் தலைக்குயரமாக மண்ணைக் குவித்து
வைத்து விட்டு கட்டுசாத மூட்டையையும் எடுத்துக்கொண்டு நடந்து
விட்டார் அதன் பிறகு யான் நித்திரைத் தெளிந்து எழுந் க் கண்வி
ழித்துப் பார்க்கிறபோது என் புருஷனைக் காணாமையால் நாலுதிக்கு
ம் ஓடிப்பார்த்து மறுபடியும் ஆலமரத் தண்டையிலேயே வந்துக்கு
ந்திக்கொண்டு யான் புலம்புகிறபோது, என்னைப்போலொத்த ஒரு ஸ்
திரீயானவள் என்னிடம் வந்து என்னை தேற்றி பிறகு என்னுடைய
வரலாறைக் கேட்க யானும் ஆதியோடந்தமாக கூறியபோது அவளு
ம் கேட்டுமனமிறங்கி, இந்த வழியைக்காட்டி இவ்வழியே நேராய்ப்
போவையே யானால் உன் புருஷனை கண்டு பிடிப்பாயென்று சொல்லி
விட்டு அவளும் போனபின்பு யானும் அவ்வாறே இவ்வழியைப் பிடி
த்துக்கொண்டு வருகிறபோது வழியில் ஓர் தாமரை தடாகத்தின் அ
ருகில் இவர் குந்திக்கொண் டிருந்தார், அப்போதியான் இவரைக்கண்
டு இப்படியும் செய்து விட்டு வரலாமா என்று கேட்டபோது. எனக்
குப்பிரிய வசனங்களைச் சொல்லி பின்பு கட்டிசாதமூட்டையை என்
னருகில் வைத்து விட்டு தடாகத்தில் இரங்கிஸ்நானம் செய்து நேமநி
ஷ்டைகளை முடித்துக் கொண்டு வந்து சாதம் போடுமென்றனர் அப்

போது யான் வாருமையா செட்டியாரே நீர் ஸ்நானபானஞ் செய்து வந்திரே அடியாள் யானும் ஸ்நான பானஞ்செய்து வருகின்றேன் என்ற போது அப்படியே செய்து வாருமென்றனர் அப்போது யான், குழந்தையை அவர் கையில் கொடுத்து விட்டு தடாகக் கரையில் இரகசியமான ஸ்நானஞ் செய்கிற தருணத்தில குழந்தையைக் கீழேபோட்டு விட்டு கட்டுசாத மூட்டையை எடுத்துக்கொண்டு ஓடி வந்து விட்டார் யானும் ஸ்நானம் செய்து கரையேறிவந்து பார்க்கிற போது செட்டியாரையும் கட்டுசாத மூட்டையையுங் காணுமல் கலங்கி குழந்தையைக் கையில் எடுத்துக் கொண்டு வந்தேன் தாய்தந்தையர்போல உம்மனைவரையுங் கண்டேன் என்னுரைக்கினி எல்லாம் விண்டேன் என்புருஷனையும் பார்த்து மகிழ்ந்து மனங்களித்தேன் என்று மாயா நீலியாகிய செட்டிப் பெண் கூறினள்.

அவ்வாறு கூறியமாதின் வாய்மொழியை வேளாளர்கள் அனைவருங் கேட்டு மனமிரங்கி செட்டியைப் பார்த்து வாரும் செட்டியாரே இப்போது உன் பெண்சாதி கூறிய மொழியில் யாதேனும்பிசகுண்டா இல்லையே நீ இப்படி செய்யலாமா என்றுகேட்க, செட்டி வேளாளரைப்பார்த்து வாருமையா வேளாளர்களே அவள் கூறிய மொழியை கொஞ்சமும் நம்பவேண்டாம் தாமரை தடாகத்தின் அருகில் யான் குந்திக் கொண்டிருக்கையில், இந்தப் பாதகியானவள் என் மனைவியர் போல வந்துப் பசப்பியபோது, யானும் மதிமயங்கி மனையாள்தானென நம்பி பிரியமோடு குழந்தையை கையில் வாங்கின உடன் அந்தப் பாழுங் குழந்தையானது பிறமராட்சிதன் போல சீறி என் பிடரியை பிடித்து அழுத்தியபோது யானும் பயந்து கீழேபோட்டுவிட்டு ஓடி வருகையில்இவள் அகோரமாகிய ரூபத்தை எடுத்துக் கொண்டு என்னை பட்சிக்கும்படியாக துரத்திக்கொண்டு வந்தாள், யானும் அலறி உம்மண்டையில் வந்துசேர்ந்தேன், அவள் பேச்சைபேசவேண்டாம் அப்படி அவள் என்மனைவியா யிருப்பாளாகில், எனக்குக் கலியாணமானபோது வந்திருந்த பேர்களையும் அப்போது நடந்த விசேஷத்தையும் என்னுடைய தாய்தகப்பன் பேரையும், என்பெயரையுமென் பிள்ளை பெயரையும் என் பெண்சாதிபெயரையும் ஆதியோடந்தமாகச்சொல்வாளாகில் ஒருக்கால நம்புவே னென்றனன்.

அப்போது அங்கிருந்த வேளாளர்கள் எழுபது பேரும் செட்டிக் கூறியதைக் கேட்டுணர்ந்து அந்தட்சணமே அருகிலிருக்கும் நீலியாகி

ய செட்டிப் பெண்ணைப் பார்த்து, வாருய் மாதே, இப்போ துன்புரு ஷனுகிய செட்டியார் கூறியதை, கேட்டையா, நீமனைவியர் இல்லாளெ னப்பிடிவாதம் செய்குரு, ஆதலால், நீயிப்போது அவர் இஷ்டத்தின் படியே, உங்களுக்கு விவாகமானபோது வந்திருந்த பந்து மித்ரர்களை யும்அப்போதுநடந்தவிசேஷங்களையும்உன் புருஷன்பின்னைப்பெயரும் உன்பெயரும் ஆதியோடந்த மாகச் சொல்லேயாகுல், உன்னைப்பெ ண்சாதிஎன்று அழைத்துக்கொண்டு போகுவேனென்ருர். ஆதலால்நீ இ செட்டியின்பெண்சாதியே உண்மையாகுல் சீக்கிரம் சொல்வாய்மா தே என்றனர்.

அம்மொழியைக் கேட்டுணர்ந்த நீலியாகிய செட்டிப்பெண் எழுப துபேர் வேளாளர்களையும் பார்த்து, வாருமையா தகப்பன் தமயன் மார்களே செட்டியார் சொல்வது நியாயமாகுமா இதுவெட்கேபடுக்கு ம், எங்களுக்குக் கலியாணமானபோது வந்திருந்த பந்துமித்திரர் களை யும் அப்போது நடந்த விசேஷங்களையும் யென்பெயரையும் என்பின் ளைப் பெயரையும் சொல்ல யாதொருத் தடையுமில்லை, மாமிமாமனுர் பெயரையும் என் புருஷன் பெயரையும் என்னமாய்ச் சொல்வது, என் கேபடுக்கும். என் மனம் துடிக்கின்றதே, என்றுக்காதக நீலியானவள் சொல்லியபோது வேளாளர்கள் அனைவருங்கேட்டு ஆலோசித்து அம் மாது சொல்வதுஞ்சரிதான், மாமிமாமனுர் பெயரையும் கொண்டபுரு ஷன்பெயரையும், எப்படிச்சொல்வாள் என்று அவர்களுக்குள் பேசிக் கொண்டு பிறகு, செட்டியை பார்த்து, வாருமையா செட்டியாரே-நீர் சொல்வது நியாயமல்ல, மாமிமாமனுர் பெயரும்-உன்பெயரும், எப்ப டிச்சொல்லுவாள். அதைநீயோசியாமல் சொல்லென்பதுச்சரியல்ல, எ ன்றபோது, செட்டியானவன் வேளாளர்களைப்பார்த்து, வாருமையா வேளாளமார்களே, அவள் உண்மையாய், என் மனைவியாக இருப்பா ளாகில் அல்லவோ பெயர்தெரியும் சொல்லுவாள் அவள்பேச்சை ஒரு க்காலும் நம்பாதீர்கள், அப்படி பெயரைச் சொல்லா விட்டாள். அவ ள் வந்தவழியைப் பார்த்துக் கொண்டு போகச் சொல்வீர்க ளென்ற போது வேளாளர்களும் தடுத்து, எத்தனையோ விதம்சொல்லியும், செ ட்டிகேளாமல் ஒரேபிடிவாதமாக பெயரைச் சொல்ல வேண்டுமென்ற போது, நீலியாகிய செட்டிப் பெண்ணை அழைத்து வாருய் மாதே, உ ன்புருஷனுகிய செட்டியாருக்கு எத்தனையோ விதம் எடுத்துக் காட்டி யுரைத்த போதிலும் அதனைச் செவிபிற கொள்ளாமல் ஒரே பிடிவாத

மாகப் பெயரைச் சொல்க வேண்டுமென்கிறான், ஆதலால் அப்படி உ
னக்கு இஷ்டமிருந்தால் சொல்லும் அல்லாவிட்டால நீவந்தவழியைப்
பார்த்துக்கொண்டு போவாய்மாதே என்றனர்.

அப்போது நீலியாகிய செட்டிப்பெண் வேளாளர்களைப்பார்த்து
வாருமையா தாய்தகப்பன் மார்களே அப்படி அவர் ஒதேபிடிவாதமா
கச் சொல்லவேணும் என்றபோது சொல்லுகிறேன் அந்தபாவும் புண்
ணியம அவரைச் சாருகின்றது. என்று தன்காரியமும் நிறைவேறவே
ண்டுமென்றுக்கருதி, அங்குள்ள சபையோர்களும் தன்புருஷனுங்கே
ட்கும் படியாக கலியாணமான போது வந்திருந்த, பந்துமித்திரர்களு
டையப் பெயரையும் அப்போது நடந்த விசேஷத்தையும் ஆதியோட
ந்தமாகச் சொல்லி, பிறகு மாமிமாமனார் பெயரையும பிள்ளைபெயரை
யும தன் பெயரையும் சொல்லி; புருஷன் பெயரையும், எள்ளுக்காய்ப்
பிளந்தாற்போல இனைகாசெட்டியார் என்று சொல்லிய போது அருகிலி
ருந்த, செட்டியானவன் கேட்டு, அடடா இவளாவென் பெண்சாதி உ
ண்மையில் என் பெண்சாதியாகி இருப்பாளாகில், என்னை உயிர்வதை
செய்தாலும், என் தலையில் அடித்தாற் போல் என்பெயரைச் சொல்லு
வளா, இவள் என் பெண்சாதி யல்லவென்று, ஏடாகூடமாக மறுத்து
ப்பேசிய போது, வேளாளர்கள் எழுவதுபேரும் செட்டியைப் பார்த்
து, வாருஞ்செட்டியாரே நீ சொல்லச் சொன்னதின் பேரில் சொன்
னாளல்லது, தானுகச்சொல்ல வில்லையே அப்படியிருக்க இப்போது நீ
பேசுவது யேடாகூட மானவார்த்தையாக இருக்கின்றது ஆதலால் நா
ங்களும் காலையில் வந்து கூட்டங் கூடினவர்க்கு எங்களுடையக் காரிய
ம், ஒன்றும் முடிவாகவில்லை; உங்களிருவருடைய தொழிவழக்கும் தீர்
ந்து சமாதானமான மாகவில்லை, சூரியனும் மேற்றிசையிற் போய்ம
றைந்தான், தீபம் வைக்கப் போகிறபடியால், யாங்களும் எங்கள் வீட்
டிற்குப்போக வேண்டும், ஆகையால், நீயும் உன் பெண்சாதியும் இன்
றிராத்திரி முழுதும் இந்தகாளிக் கோவிலுக்குள் இருங்கள் - யாங்க
ளும் கதவைச்சாத்திக் கொண்டுபோய் நாளைகாலையில் வந்துதீர்ந்து உ
ங்கள் வழக்கை தீர்த்துவிடு கிறோமென்றனர்.

அம்மொழியைக் காதுற்றுக் கேட்டுணர்ந்த செட்டியானவன் எ
ன்ன எண்ணுகிறானெனில், நம்மிடத்தில் மந்திரவாளிருக் கின்றது இ
வளை இன்று இராத்திரிக் குள்ளே கொன்று விடலாமென்று தீர்த்து
மனதைத் திடப்படுத்திக் கொண்டு, வேளாளர்களைப்பார்த்து வாரு

ஐயா வேளாளர்களே, உங்கள் இஷ்டத்தின் படியே செய்யுங்கள், என்றனன், அப்போது வேளாளர்கள், செட்டிப்பெண்ணைப்பார்த்து வாரும்மாதே இப்போது யாங்கள் கூறியது, சம்மதிதானோ வென்றபோது நீலியாகிய செட்டிப்பெண், வேளாளரைப் பார்த்து வாருங்கள் ஐயா தாய்தந்தை மார்களே, நீங்கள் சொல்லியபடி கோவிலுக் குளிருக்க யாதொருதடையுமில்லை, என்புருஷனாகிய செட்டியாரிடத்தில மந்திரவாள் ஒன்றிருக்கிறது அந்தவாள் அவர்கையில் இருக்குமாகில், என்னைக் கொன்று போடுவார் ஆதலால் அந்தவாளை என்கையில் வாங்கிக் கொடுப்பீராகில் யானுங்கள் மொழிக் கடவாமல், ஆலயத்தினுள் பிறவேசித்து எங்களைவரோடு இருக்கின்றேனென்றனள், அம்மொழியைக் கேட்டுணர்ந்த வேளாளர்கள் அனைவரும், செட்டியைப் பார்த்து, வாருய் செட்டியாரே, உம்மிடத்தில் மந்திரவாள் இருக்கின்ற தாமே அதை இராத்திரி பொழுதிற்கு உன் பெண்சாதியிடம் கொடுத்து வையும், காலையில வந்து உன்வாளை வாங்கி உன்கையில் தருகிறோம், என அதனை செட்டியானவன் கேட்டு திடுக்கிட்டு திகிலடைந்துக் கையுங் காலும் விடவிட வென்று உதறலெடுக்க, வேளாளர்களைப்பார்த்து வாருமையா வேளாளர்களே, மந்திரவாளைக்கொடுக்க யாதொருதடையுமில்லை, அப்படி உங்கள் வார்த்தையைக் கேட்டு கொடுத்து விடுவேனேயாகில் என்பிராணன் எம புறப்போய் சேர்ந்து விடும் இது உண்மை என்றனன்.

அதுகேட்டு எழுபதுபேர் வேளாளரும். ஒருமித்து. செட்டியைப் பார்த்து வாருமையா செட்டியாரே. நீர்யாதொன்றுக்கும் அஞ்சவேண்டாம் அப்படிஉன் உயிர்போகுமாகில் யாங்கள் எங்கள் எழுபதுபேர் உயிரையுங் கொடுக்கின்றோம் நீயாதொன்றுக்கும் பயப்படவேண்டாமென, செட்டியானவன் கேட்டு மகாதுயரத்தோடு யாது சொல்லுகிறீரென்னில் என்னுயிர் போனால் நீங்கள் உங்கள் எழுபதுபேர் உயிரையும் கொடுப்ப தாகவாய் மொழியாச் சொல்வது சரியல்ல-பத்திரம் எழுதி அதில உங்கள் எழுபதுபேர் பெயரையும் அதில் எழுதிய பொதுவாக ஒருவர்கையில் கொடுத்து வைப்பீராகில் மந்திரவாளை கொடுப்பேன் என்றனன் அதுகேட்டு வேளாளர் எழுபதுபேரும்அவ்

வாறே சம்மதித்துப் பத்திரமெழுதி பொதுவாக ஒருவர்கையினில் கொடுத்தனர், அப்போது செட்டியும் மனமுருகி ஐயையோ நாம் பெண்சாதிப்பேச்சை கேளாமல் வந்ததினால் நமக்கு இப்போர்க்கொத்த யிடர் வந்து சம்பவித்தது இன்று ராத்திரிக்கு நமது பிராணன்போய் விடுவது நிட்சயமென்று தீர்மானித்துக்கொண்டு பத்திரவாளை உருவி வேளாளர்களு கையில் கொடுக்க வேளாளர்களும் அதைவாங்கி நீலியாகிய செட்டிப் பெண்கையிற் கொடுத்து பின்பு இருவரையும் காளிக்கோவிலுக்குள்ளே பிரவேசிக்கும்படிசெய்து கதவைசாற்றி தாள்போட்டுப் பூட்டிக் கொண்டு அவரவர்கள் அரண்மனைக்குப்போய் சேர்ந்து போஜனம் முதலானதும் புசித்து சயனித்து நித்திரைப் போயினர்.

இவர்கள் இப்படியிருக்க அங்கனம் காளிகோவிலுக்குள் பிரவேசித்த இருவரில் நீலியானவள் அவனைக் கர்ஜ்ஜித்து சீறி அகோரமாகி யநுபக்கலை எடுத்து செட்டியின் குடலைப்பிடுங்கி மாலையாகப் போட்டுக்கொண்டு கோபுரவாயலில் நின்று மேலேகிளம்பி கிழவிழுந்ததை அத்தவழியாக நீலியானவள் கிளம்பி வெளியே வந்து ஒருவர்கண்ணிற்கும் புலப்படாமல் மறைந்திருந்தாள்.

அப்படியிருக்கிறபோது கங்குலானது கடந்து கதிரவன்கிழக்கு திக்கில் உதையமாக அப்போது வேளாளர்கள் நித்திரைநீங்கி எழுந்து அவரவர்கள் காலக்கடனை முடித்துக் கொண்டு, அனைவரும் சபாமண்டபம் வந்து சேர்ந்தார்கள் அப்போது அவர்கள் என்ன பேசிக் கொண்டிருந்தனர் எனில்நேற்றையதினம் சாயரட்சை செட்டியையும், செட்டிப் பெண்சாதியையும் காளிகோவிலுக்குள்ளே இருக்கும்படியாகச் செய்து கதவைச்சாற்றி தாள்போட்டு பூட்டிக் கொண்டு போனோமே எவ்வாறிருக்கின்றார்களோ அவர்களைப் போய் பார்த்து வருவோம் வாருங்களென்று எழுபது பேர் வேளாளர்களும் ஒன்றாகக்கூடி காளிகோயிலின் கோபுரவாயலில் நின்றுப்பார்க்கிறபோது அவர்கள் சாற்றிப் பூட்டியபடியே யிருக்கக்கண்டு சந்தோஷமுடையவர்களாய் பூட்டைத்திறந்து தாளைக்கழட்டி கதவைத்திறக்க கதவுதிறக்க காதிருந்த வேளாளர்கள் அனைவரும் கண்டு திடுக்கிட்டு இது என்ன ஆச்சரியமாகயிருக்கிறதே என்று செட்டியையும் செட்டிப் பெண்ணையும் பேரிட்டழைக்க பதில் இல்லாமலிருக்க அனைவரும் பிரமித்து நின்றனர்.

அப்படி நின்ற வேளாளர்கள் எழுபது பேரும் சற்று நேரம் ஆலோசித்து பிறகு காளியை நினைந்து ஸ்தோத்திரம் பலவாரக் செய்கிறபோது காளியினுடையக் கிருபாநுகூலத்தினால் சதவானதுபடாலென்றுத்திறந்தன அப்போது வேளாளர்கள் எழுபதுபேரும் ஆலயத்தினுள் பிரவேசித்து பார்க்கிறபோது செட்டிவயர் கிழிந்துமாண்டு கிடப்பதையும் செட்டிப் பெண் இல்லாததையும் பார்த்து தேகமாநியந்தமும் நடுங்கிக்க ஆலயமுழுதிலும் செட்டிப் பெண்சாதியைத் தேடிப் பார்த்து மனம்வேர்த்து பிறகு செட்டியின் பிரேதத்தை எடுத்து அடக்கம் செய்துவிட்டு அனைவரும் சபாமண்டபம் வந்து சேர்ந்தார்கள்.

அப்படிச் சேர்ந்தவர் ஒருவருக்கொருவர் என்னப் பேசிக்கொள்ளுகிறரெனில் செட்டிசொன்ன வார்த்தையை நாம் கேளாமல் பெண்பாவம் பெண்தோஷமென்றெண்ணி அந்த செட்டிப் பெண்பேச்சையே உறுதியாக நம்பிசெட்டி கையிலிருந்த கத்திரானையும் பிடுங்கி அவள்கையில் கொடுத்து விட்டோம் செட்டி உயிர்போனால் நாம எழுபதுபேரும் உயிர்விடுகிறோமென்று எழுதியுங் கொடுத்தோம் இப்போது அந்தசெட்டிக்கு வாரீஸ்தார்கள் யாராவது வந்துக் கேட்டால் நாமென்னச்சொல்லுகிறது முன்பின் அறியாமல் மோசம்போனோமே என்று அவரவர்கள் மனமாகைது வாடிமதியயங்கி யிருந்தார்கள்.

நீலிசெட்டியின் தாயார்போல் ரூபமெடுத்துக்கொண்டு வேளாளர்களிடம் வருதல்.

இவ்வாறாக எழுபதுபேர் வேளாளர்களும் எக்கம் பிடித்துக்கொண்டு இருக்கிற சமையத்தில் நீலியானவள் தளர்ந்தவயதுடைய கிழவியைப்போல் ரூபமெடுத்துக் கொண்டு கையில் தடியைப்பிடித்து தன்

காடுடைத்த வேளாளர்கள் வீற்றிருக்கும் சபாமண்டபத்தின் முன்பில் வந்து அவர்களைப்பார்த்து என்மகனைப்பார்த்தீர்களா இன்றைக்குவீடைவிட்டுவந்து எட்டுநாளாயிற்று நாலுநாளில் வீடுவந்து சேருகிறேனென்று சொல்லி விட்டு வந்தவன் வாராமையினால் நான் தேடிக்கொண்டுவந்தேன் நீங்கள் கண்டிருந்தால் என்கண்ணில் காட்டுங்க ளென்றனள்.

அப்போது வேளாளர்கள் எழுபதுபேரும் திக்கிட்டு சற்று நேரம் ஆலோசித்து கிழவியைப் பார்த்து வாருமம்மா உன்மகன் என்ன காரணத்திற்காக இங்குவந்தான் அவன் பெயரென்ன அவன் தனியாக வந்தானா? அல்லது அவன் பெண்சாதி பிள்ளையோடு வந்தானா? அதையாவும் யாங்கள் அறியும்படி சொல்வாயானால் பின்னு உன்குமாரனுடைய சங்கதியைத் தெரிவிக்கிறோ மென்றனர்.

அதைகேட்டு நீலியாகியக் கிழவி வேளாளரைப்பார்த்து வாருங்களப்பா என்மகன் என்னகாரணத்திற்காக இங்குவந்தானெனில் யாதொரு பெண்பிள்ளையானவள் காசிக்குக்கலயமெல்லாம் அடிக்கொரு சேலையுமாக விற்றதாய் கேழ்விப்பட்டு வியாபாரம் செய்யப் பிரயாணப்பட்டபோது நானும் அவன் பெண்சாதியும் வேண்டாமென்று தடுத்தோம் ஏனெனில் இவனை வடக்கேபோனால் ஒருஸ்திரீஜாதி கையில் மரணமாவானென்று ஜாதகத்திலிருந்தமையால் அதையிவன்கேளாமல் என்னையும் என் மருமகளையும் வீட்டில்விட்டுவிட்டுதடுத்தோம்தனியாகவந்துவிட்டான் யாங்களிருப்பதோகாஞ்சிபுறம் என்பிள்ளைபோதினைச்செட்டி இன்னம் ஏதாகிலும் கேட்கவேண்டியதிருந்தால்கேளுங்கோள் அதையும் சொல்லுகிறே னென்றனள்.

நீலியாகிய க்கிழவி கூறியதைக் கேட்டு எழுபதுபேர் வேளாளர்களும் குடக்கடுங்கி ஒன்றும் சொல்ல வாய் வாராமல் சற்றுநேரம் பிரமை கொண்டவர் போலிருந்து பிறகு நீலியாகியக் கிழவியைப் பார்த்து வாருமம்மா பாட்டி உன்மகன் இங்குவந்தது மெய்தான் அவனோடு அவன் பெண்சாதியைப்போல் குழந்தை ஒன்றைக் கையிலெடுத்துக் கொண்டு வந்தாள் அப்படிவந்த இவர்கள் இருவரும் வழக்காடியபோது அவர்களை நாங்கள் அழைத்து விசாரிக்கின்றபோது உன்மகன் என்பெண்சாதியல்ல வென்றனன் அவள் என்புருஷன் தானென்றனள் இப்படி வழக்காடிக்கொண்டிருக்கிறபோது சூரியன் மேற்கு திசை போய் மறைந்தனன்.

அப்போது நாங்கள் இவர்கள் இரண்டு பேரையும் சாலிகோவிலுக்குள்போயிருக்கநாளையதினம் உங்கள்வழக்கை தீர்க்கிறோமென்றோம் அப்படியே உன்மகன் சம்மதித்தபோது அவள் சம்மதியாதிருக்கவேயேனென்றால் அவர்கையில் மந்திரவாளிருக்கின்றது அந்தவாளினால் என்னைக்கொன்றுபோடுவார் ஆதலால் அந்தமந்திரவாளை வாங்கி என்கையில் கொடுப்பீராகில் ஆலயத்திற்குள் பிரவேசிப்பேனென்றாள்.

அப்போது உன்மகனை மந்திரவாளை அவள்கையில் கொடுமென்றபோது உன்மகன் கூறியது யாதெனில் உங்கள் வார்த்தைக் கடவாமல் மந்திரவாளை கொடுத்து விடுகிறேன் அப்படி கொடுத்துவிடுவேனாகில் என்னுயிர் போய்விடும் என்றபோது அதையாங்கள் யோசியாமல் பெண்பாவம் பெண்தோஷ மென்றெண்ணி அப்படி உன்உயிர்போனால் எங்களெழுபதுபேர் உயிரையும் கொடுக்கிறோமென்று பத்திரமெழுதி பொதுவாக ஒருவர்வசம் ஒப்பிவைத்து, பிறகு மந்திரவாளை வாங்கி அவள்கையில் கொடுத்து இருவரையும் ஆலயத்திற்குள் பிரவேசித்திருக்கும்படி செய்வித்து கதவை சாற்றிப் பூட்டிக் கொண்டு போய் பொழுது விடிந்து வந்துப் பார்க்கையில் அந்தபாதகி உன்குமாரனைக் கொன்றுப் போட்டு விட்டுமாயமாய் மறைந்து போயினள் யாங்களும் உன்குமாரன் பேச்சைக் கேளாமல் மோசம் போய் விட்டோம் யாங்கள் சத்தியந்தவறமாட்டோம் இந்தா உமது குமாரனுக்கு எழுதிக்கொடுத்த பத்திரம் என்றுநீலியாகிய கிழவிகையில் கொடுத்தனர்.

அதையவள் வாங்கிக்கொண்டு பின்பு மகனே மகனே என்றுமண்மேல் விழுந்துப்புரண்டு ஒப்புக்கு அழுகிறபோது வேளாளர்கள் எழுபதுபேருங்கண்டு கிழவியைத்தேற்றி பாட்டி இனிவிசனப்படுவதில் பலனொன்றுமில்லை, யாங்கள் எழுதிக்கொடுத்த உறுதி மொழியின்படி எங்கள் ஆவியை விடுகிறோம் பாருமம்மாபாட்டி என்று எழுபதுபேரும் ஒறே மொழியாகக் கூறியபோது நீலியாகியக் கிழவிகேட்டு ஒப்புக்குச் சொல்லுகிறாள் குழந்தை செத்தது மல்லாமல் குழிதோண்ட இரண்டு பணம் தெண்ட மென்பதுபோல் என்மகன்தான் இறந்து போனான் ஐயோ பாவம் நீங்களேன் கூடசாகப் போகிறீர்கள் போம்போம் பயித்தியக்காரப்பிள்ளைகளா என்றனள்.

அப்போது வேளாளர்கள் எழுபதுபேரும் நீலியாகியக் கிழவியைப்பணிந்து வாரும் பாட்டி நாங்கள் சொன்னச் சொல்லை ஒருக்காலும்

பிசகமாட்டோம் அம்மா வென்று உடனே குழியெட்டித் தீயைமூட்டி கிழவிப்பார்க்கும் படியாக எழுபதுபேரும் தீயில்பாய்ந்தனர், அதை கண்டு நீலியாகியக் கிழவிக்கு அதிக சந்தோஷமுண்டாகி நமசபதம் செய்துக் கோரிவந்த காரியம் நிறவேறிற்று மாயகிட்சியோடு தன்னுடைய சுயரூபத்தை எடுத்துக்கொண்டு தமயனாகிய நீலனிடம் வந்து நடந்தசமாச்சாரங்களை எல்லாம் ஆதியோடந்தமாக உரைத்து ஆலயத்திலிருந்துகொண்டு நாள்தோறும் ஊரை அதாஅதம் பண்ணிக் கொண்டிருந்தனள்.

பரமசிவன் நீலியிடம் வருதல்

இப்படி யிருக்கிறபோது கயிலாயப்பதியாகிய பரமசிவன் அதிக்ஞ நீலியிடம்வந்து வாழும்யாதே நீ பழிக்குப்பழி செட்டியை வாங்கினது சரிதான் அனியாயமாக எழுபதுபேர் வேளாளரையும் கொன்றது சரியல்ல என்று எழுபதுபேர் வேளாளரையும் எழுப்பிவிட்டு நீ திருவாலங்காட்டில் வாழும்படியாக வரமளித்து நீலியின் ஆக்கிரஷத்தையும் அடக்கியபோது பார்வதாதேவி பரமசிவனைத் தோத்திரஞ்செய்ய பரமசிவனும் திருவுளம்பற்றிபார்வதாதேவியை விடையிலேற்றிக்கொண்டு கயிலாயம் போய் சேர்ந்தனர்-சுபம்-சுபம்-சுபம்.

வாழி-விருத்தம்.

கதிர்மதியோடுதேவர் கருதுசீர்ரிஷிகள் வாழி
பதிவளரசசேருமிப் பாரெலாந்தழைத்துவாழி
கதைதனையெழுதிஓேறுங் காதலால்படித்தோர்வாழி
இதமுடன் அச்சிலிட்ட யேகாம்பரம்வாழிவாழி.

திருவேலங் காட்டில் எழுந்தருளி

யிருக்கும் நீலிகதை முற்றிற்று.

1. தே. சுந்தர [illegible]

[illegible]

2 [illegible]

மதுமேக நீரிழிவு ரோக நிவாரணி

[illegible] 40 [illegible]

[illegible] 8 0

2 [illegible]

புதிய புத்தகங்களின் விபரம்

[illegible]		1	0	[illegible]			
[illegible]				[illegible]	1	8	0
[illegible]	6	8	0	[illegible]			
[illegible]	0	4	0	[illegible]	0	[illegible]	[illegible]
[illegible]				[illegible]			[illegible]
[illegible]	0	4	0	[illegible]	0	1	0
[illegible]				[illegible]	0	[illegible]	0
[illegible]	1	0	0	[illegible]	0	0	[illegible]
[illegible]	1	0	0	[illegible]	0	1	0
[illegible]	1	0	0	[illegible]			
[illegible]	3	8	0	[illegible]	0	10	0
[illegible]				[illegible]	[illegible]	[illegible]	0
[illegible]	1	0	0	[illegible]	0	8	0
[illegible]				[illegible]	0	8	0
[illegible]				[illegible]	0	[illegible]	0
[illegible]	0	8	0	[illegible]	0	[illegible]	0
[illegible]	0	6	0	[illegible]			
[illegible]		4	0	[illegible]			
[illegible]	1	0	0	[illegible] 1500	0	[illegible]	0
[illegible] 0-1				[illegible]	1	4	0

[illegible]

இப்படிக்கு,

[illegible] தம்பியார்?

81-[illegible]

[illegible]